

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Teşkilatları ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt : 10, Sayı : 114 Temmuz 1969
Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Ali Erman

Selman Gerçeksever

Atilla Ustav

Berrin Gerçek

Sadiye Karataş

Güven Erer

Enver Öçermar

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Adnan Özgen

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağız Ressamı

Önder Akınal

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sumbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Ruh ve Madde Dergisi Temmuz Ay'ından itibaren fiyatına ayda 50 kuruşluk bir zam yapmak mecburiyetinde kalmıştır. Bu ayda 50 kuruşluk zammın okuyucularımıza hiç de ağır bir külfet olduğunu tahmin etmiyoruz. Dergi 10 senceden beri, her türlü pahalılığa rağmen fiyatında değişiklik yapmadan yayınlanmış bulunmaktadır.

Ağır masraflar karşısında oldukça buhranlı günler geçirmiş olmamıza rağmen, Cemiyetimiz milletine karşı olan ödevini yerine getirmek, yayını aksatmamak için büyük gayretler göstermiş, sırtındaki mali yüke karşı direnmiştir.

Uzun süredir zam fikri etrafındaki tartışmalarımızı bir ay evvel artan kağıt fiyatları bir karara bağladı. Böylece yükümüzü %10 nisbetinde hafifleten 50 kuruşluk zammı yaptık.

Abonelerimizin durumuna gelince: onların hakkı bakidir. Aboneleri bitinceye kadar, eski fiyatla mecnualarını alacaklardır. Temmuz 15, den itibaren gelen Abone'ler için Yıllık 20 lira üzerinden abone kaydı yapılacaktır. Böylece Abonelerimiz, perakende satıştan farklı olarak, 4 lira eksikliğine, Ruh ve Madde'nin bir senelik sayılarına sahip olmuş olacaktırlar.

Dünyanın her yerinde yapılan bu tanzimat sistemini tatbik etmekle abonelerimizin, peşinen ve doğruca Dergi'ye gönderdikleri paralarına karşılık yapılan bir hakbilirliktir.

Ruh ve Madde, her zaman olduğu gibi, Türkiye'nin yegâne ilmi ve spiritüel dergisi olmasından dolayı, sizlerle devamlı olarak iş ve fikir birliği içinde bulunmayı arzu etmektedir. Lütfen isteklerinizi bize yazınız.

Tekrir Yayınlarımızın daha çeşitli olması için fikir ve bilgilerinizi bekliyoruz. Böylece sizlere daha geniş şekilde hizmet etmek fırsatına kavuşmuş olacağız.

Selâm ve Sevgiler,
E. ARIKDAL

||| SOKAKDAKİ ADAM |||

Kimdir bu sokaktaki adam? Bir yabancı, ya da düşman, gözlerinde yapacağı kötülüğün riyakâr saklantısını herkeşe gösteren bir düzmece adam mı?

Kimdir bu sokaktaki adam?

Ahlâksızlığı, düzenbazlığı fazilet olarak ilan eden; haya ve edebi geçmiş insan cemiyetlerinin marazi bir ruh hali diye bağırır bağırır söyleyen; ruhunu ve beynini para şıktırtısı, mevki ve şöret lursıyla dolduran adam mı?

Kimdir bu sokaktaki adam?

Ahlâk ve fazilete ölçü olan mânevi değerleri zekâ oyunları ile ortadan kaldırarak yalancılığın baştan başa kol gezdiği trajedyalar düzenleyen; söylediği ninnide, topluma bulunduğu vadede, ticaretinde, tebessümünde, dindarca duasında perdelenmiş ve örtbas edilmiş bir yalan bulunan adam mı?

İnsanlar her yerde, her zaman ve her işte yalan söylemenin fayda ve lüzumuna o kadar alıştılar ki, yalan söylemeyen bir insan, kabalıkla, hiç olmazsa idareciliği

bulunmamakla itham ediliyor.

Kim bu sokaktaki adam?

Milyonlar kazandığı halde, kedisini zarar içinde gösteren; sattığı maldaki hile yapıp aldatan, ilim namına yalan söyleyen; ekonomi, ziyaret, kudsiyet adına nice dolaplar çeviren; zihnini olumsuz ve sakar düşüncelerle ve imajlarla doldurup, «ben hakikati biliyorum» diyen adam mı?

Nobranlık, gaddarlık, kaytarma, düşmanlık, gabilik, hodgâmluk, maddecilik, irtikâp, adaletsizlik, vicdansızlık;

Hürmet, merhamet, hizmet, sevgi, anlayış, diğerkâmlık, hak, adalet, vicdan ruhiyat kavramlarının yerine geçti.

Doğru - yanlışla, melek - şeytanla, sevgi - nefretle tarrif ediliyor; fazilet ve bilgi yerine rezilet ve cehalet; yaygara, şirret, su-ratına tükürülesi kisve altında saltanat kurmuş, vicdanları, beyinleri kendi umutsuz ve hayırsız maksadları için yıkıyor, sömürüyor.

Vicdanların, merhame-

tin, sevginin, bilginin talanı; gemi aزیya almış lursların ve cehaletin her yerde perende atması, «ip cambazlığında hünerbazlık» asrımızın realitesi.

Kim bu sokaktaki adam?

Bu adam: «İlâhi bir sûret'de yaratılmış, Rabbini, tekâmülü, bilgiyi arayan bir kainat sürgünü;

Bu adam: Nefsaniyetinin reel olmayan aldatmalarında, hakikat kıvılcığını miyop gözleri ile görmeye çalışan şaşkın;

Bu adam: Mabetlerin avlusunda ömür tüketip, durmadan dudağı kıpırdayan, ve sonra rahmetten tek nasib almadan geçip giden;

Bu adam: Şuursuz, bilgisiz, inançsız, maddenin dipsiz ve ışıksız hazları içinde hapsolmuş, ceviz kadar dünyası içinde dünyalar kadar egoizması ile volta atan;

Bu adam: herşeye rağmen ilâhi Yöneticilerin elini asla üzerinden çekmediği, her imkân yaratan, her ışığı veren, her sevgi ve bilgiyi gönüllere aksettiren, acıyan, merhamet ve ina-

yetiyle kurtarmağa çalışan tekâmülün büyük devresinde çok insanı kurtarmağa çalışan ilâhi mekanizmanın kıymetlisidir.

Bu adam: bir gayretine karşılık yüz rahmet ve yardımıyla karşılaşan; kırk yıl çölde ilâhi nimetlerle beslenirken kendine put edinen göklerde kurulan ilâhi saltanatı süslü elbise ve afa-rozla yere indirip kendini peşpaye eden; hac'da şeytan taşlamakla, nefsindeki şeytanı unutturandır.

Bu adam: Ben, sen, bizler, hepimiz tüm insanlıktır. Hepimizden bir parça-

dır bu insan; dünyamızdan, çivisi sökülmüş dingilde dönen tekerlek misali, denge-siz, düştü düşecek, bozuk düzen adamdır.

Ne kehanetten, ne de tehdit edici bilgilerle insanların akını karıştırmak ve onlara tahakküm etmekten hoşlanırsın.

Bu dergide her bildiğimizi dosdoğru yazmak realitenin, vicdanın hükmünü yerine getirmekten başka birşey değildir.

Bize, Cemiyete, gelen türlü dergiler yayınlanan kitaplar, alınan tebligat, u-

zaylı varlıklardan iletilen bilgiler, hepsi şunu gösteriyor: Dünya tekâmülünde son bir devreye girili yüz sene-den fazla olmuştur. Bu devre «kozmetik bir değişim» «açık bilginin anlaşılması», «İnsan şuurunun kendini keşfetmesi» devridir. Bu devrenin özellikleri arasında: sosyal karışıklıklar, vicdani isyanlar, realitelerin iyice sivrileşmesi, nefsanîyotin her türlüşününün tatbikat sahasına çıkması, maddi felâketler, kozmik seyahatler ve ilişkiler, herkesin kendi realitesini müdafaaası, moral kıymetlerin önemsenmezliği, dejenerer tiplerin sür'atle artması gibi arazlar vardır.

Dünyamız 12 burçluk Zodiak kuşağı etrafında bir sene zarfında dönerken her sene 0,4 dakikalık bir gecikme yapar. Bu gecikme 26.000 sene sonra tam bir devir teşkil eder. Şimdi ki halde, dünya zodiak üzerinde Balık burcunu bitirmiş, Koç burcunun sahasına girmiştir. Koç burcu fevkalâde büyük bir devrenin başını ve sonunu bize tayin etmiştir. Bu da bir patlama devresidir ki, dünyamız bütün kıymetleriyle, enerjisiyle bu sosyal, felsefi ekonomik ve bilimsel «alt-üst» oluşa doğru değişmeyen ve şaşmayan bir intizamla ilerlemektedir. Mukaddes kitaplarda «Rabbin Günü» «Din Günü» ismi altında zikredilmiştir. Müslümanlıkta Hz. Muhammede «Ahir zaman - Son zaman» peygamberi denilmesi bu yüzdendir.

(Devamı 37. sayfada)

Vücutum, Toz Olmağa Mahkûmsun

Yazan : Allan KARDEC

Çeviren : Y. KARACA

(Geçen sayıdan devam)

4 — Ne kadar zaman zarfında tekrar fikirlerinizde açıklığa kavuştunuz? ?

— Sekiz saat sonra. Sİze tekrarlıyorum, Allah bana lütfunun bir nişanesini verdi, Beni kâfi derecede liyakatli kıldı ve O'na hiç bir zaman yeterli kadar teşekkür edemeyeceğim.

5 — Artık dünyamızda olmadığımıza iyice emin misiniz?

— Oh! Muhakkak; hayır, artık dünyanızdan değilim. Fakat, hayatımın rehberi olan insan-severlik ve feragati tavsiye etmeniz için sizleri korumak ve yardım etmek üzere daima yanınızda bulunacağım. Zaten, iyi ve doğrunun inancını gösterecek olan spirit imanı, gerçek imanı tedris edeceğim. Kuvvetliyim, çok kuvvetliyim, bir kelime ile değiştim. Artık, her sevinci, her süruru kendinden uzak tutması her şeyi unutmaları gereken kötürüm ihtiyarı tanyamazsınız. Ruhum, vatanım feza ve âtim sonsuzluk içinde parıldayan Allah. Çocuklarımla konuşmağı çok isterdim, çünkü inançsızlıklarında daima iradeleri-

nin ısrarla rol oynadığını onlara öğretirdim.

6 — Burada durmakta olan vücudunuzun manzarası sizde ne gibi bir his uyandırıyor?

— Vücutum, zavallı ve bayağı artık; toz olmağa mahkûmsun ve ben, bana itibar etmiş olanların iyi hatırasını muhafaza ediyorum. Ruhumun meskeni, o kadar senenin imtihanı olan şekli bozulmuş bu zavallı (vücutu) görüyorum! Teşekkür zavallı vücudum! Ruhumu pakladın ve hemen sizinle konuşma melekelerini elde ettiğime göre, çektiğim mübarek ıstırap bana iyi bir liyakat kazandırdı.

7 — Fikirlerinizi son ana kadar muhafaza edebildiniz mi?

— Evet, Ruhum melekelerini muhafaza etti; artık görmüyor fakat seziyordum; bütün hayatım zihnimden geçti ve son dilgüncem, son duam sizinle konuşabilmekdi ki, bunu yapıyorum. Ayrıca hayatımın rüyasının tahakkuk etmesi için Allahtan sizi muhafaza etmesi isteğinde bulundum.

8 — Vücudunuzun son nefesini verdiği anı idrâk edebildiniz mi? Bu anda sizde ne gibi bir hal oldu? Ne gibi bir his duyduunuz?

— Hayat parçalanmakta ve görme veya daha doğrusu Ruhun görmesi sönmektedir; İnsan, boşluk ve meçhulde bulunuyor ve ne olduğunu bilemediği bir tesirle, her şeyi sürür ve azamet olan bir dünyaya götürülüyor. Artık hissetmiyorum, farkedemiyordum buna rağmen sözle ifade edilemez bir mutlulukla doluydum; Artık ağrının beni kucaklamasını duymuyordum.

9 — Mezarınızda... (söylemeğe niyet ettiklerimi biliyor musunuz?)

(Sorunun ilk kelimesi ancak söylenmişti ki, Ruh soruyu bitirmeğe meydan bırakmadan cevap verdi. Üstelik soru tevcih edilmediği halde de kabristanda söylenmesi tasarlanan sözlerin söylenip söylenmemesinin uygunluğu hakkında hazır bulunanlar arasında meydana gelen tartışmaya da cevap verdi. Tartışma mevzuu ise ifade edilmek istenen fikirlerin şahıslarca benimsenip benimsenmeme durumu idi.)

— Oh! arkadaşım, biliyorum, çünkü dün sizi gördüm ve bugün de görüyorum; Memnuniyetim çok büyüktür!... Teşekkür, teşekkür! Konuşun ki beni anlasınlar ve size de itibar etsinler; hiç bir şeyden korkmayınız, zira ölüme hürmet ederler; O halde, konuşun ki inanmayanların imanı olsun. Elvâda; konuşun; Cesaret, güven ve inşallah çocuklarını hürmet edilen bir imana dönsünler!

J. Sanson

Kabristandaki merasim esnasında aşağıdaki sözleri yazdırdı :

Arkadaşlarım, ölüm sizleri korkutmasın; Şayet iyi yaşamağı bilmişseniz sizin için bir merhaledir; Tecrübelerinizi müstahak olarak, vakarla iyi bir şekilde yapmışsanız (M. notu: imtihanların değeri üzere verilmesi) bir mutluluktur. Size tekrarlıyorum; Cesaret ve iyi niyet! Dünya nimetlerine az bir kıymet veriniz ve mükâfatlandırılacaksınız; Mânen kendine ölçüsüz bir kötülük yapmadan, başkalarının refahından çalmadan fazla sevinmeğe

imkân yoktur. Toprak bana hafif olsun (Beni örtecek olan toprak inşallah hafif olur).

II

(Paris Spirit Cemiyeti, 25 Nisan 1862)

1 — Çağrı.

— Arkadaşlarım yanınızdayım.

2 — Defininiz gününde vaki görüşmemizden (M. notu: kurmuş olduğumuz irtibat) mutluyuz ve mademki müsaade ediyorsunuz, bilgi almak üzere, bu görüşmemizi tamamlamakla çok sevineceğiz.

— Beni düşündüğünüzden dolayı mutluyum. Her bakımdan hazırım.

— Görünmeyen dünya hali hakkında bize ışık tutacak ve onu anlamamızı temin edecek her şeyin yüksek bir tedristir. Çoğunlukla insanı imansızlığa götüren, edindiği yanlış fikirdir. Dolayısıyla edeceğimiz sorulardan şaşırmayınız.

— Hiç hayret edecek değilim ve sorularınızı bekliyorum.

4 — Hayattan ölüme intikâli parlak bir berraklıkla tarif ettiniz. Dediniz ki, vücut son nefesini verirken hayat parçalanmakta ve Ruhun görmesi sönmektedir. Bu ana, zahmetli, acıtan bir duygu refakat etmekle midir?

— Şüphesiz; zira, hayat bir acılar silsilesi, devamıdır ve ölüm bütün acıların itmamıdır. Bundan dolayıdır ki şiddetli bir ağrı duyulur. Sanki Ruhun zarfından kurtulması için insanüstü bir çaba sarfedecekmiş gibi, Bütün varlığımızı meşgul eden ve ne olmakta olduğumuzun duyusunu kaybettiren bu çabadır.

(Bu durum hiç de umumi değildir. Bir çok Ruhun son nefesten evvel şuurlarını kaybettikleri ve muayyen bir demateriyalizasyon derecesine varmış olanlarda da ayrılışın çabasız olduğu tecrübe ile ispatlıdır.)

5 — Acaba bazı ruhlar için bu anın daha üzüntülü olup olmadığını biliyor musunuz? Meselâ kendisi için o anda herşeyin bittiğine inanan için, materyalist (maddeci) için daha üzüntülü müdür?

(Devamı 30. sayfada)

Alaca Karanlık

● Okunmayan ülkede
aydınlık olmaz ●

TÜRKİYEMİZDE OKUYANLAR

30 milyonluk Türkiyemizde, resmî istatistiklere göre, halen %35 okur-yazar, %65 okuyamaz-yazamaz mevcuttur.

Şunu gerçek olarak bilmek isterdik ki, %35 okuryazarın % kaç, üç sınıflı köyünde öğrendiklerini unutmuş?... % kaç, beş sınıflı, fakat tek öğretmenli köyünde öğrendiklerini silmiş? Yine % kaç, asker ocağında, üç ayda aldıklarını çoktan vermiş?... Acaba çift öğretimli ilkokullarımızın yarıya inen kısır sürelerinde öğretilenlerden kalan nedir?...

Şu %35'ten artakalan okur-yazarların ise, orta-lise ve yüksek öğrenimdeki düşük başarı yüzdeleri, her ders yılı gözlerimizin önüne serilmekte ve yerinmekteyiz.

KÜÇÜK BİR İSTATİSTİK

Ülkemizde, okur-yazarlığın üstünde, gerçekten okuyan oranı yüzde kaçtır?

Bu sorunun cevabını, 30 milyona göre bilmek isterdik. Bu sorunun sağlam cevabına dayatılan (İstinadettirilen) bir sonuç ortaya koymak isterdik...

Bu eksikliği, küçük bir istatistikle biz sağlamağa çalıştık :

Oldukça yakın tanıdıklarımızdan, lise-lise eşiti ve daha yukarı öğrenim görmüş ve yaşları otuzun üstünde olanlardan yüz isim tespit edip değerlendirdik.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBI

(«Bilmem kim çıkabilir,» dedi.) sözlerini alıp, başındaki ve sonundaki tamamlayıcı kelimeleri, gazetesinin üstüne

ve altına, çok yakından dahi görülemeyecek şekilde gizleyen ve koskoca gezetenin yarım yaprağını tutarcasına en büyük ve simsiyah harflerle «ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBI» şeklinde başlık atıp ortalığı heyecana vererek para kazanmak hirsında direnen gayri ciddi gazetelerle, doğru haber için çırpınan ciddi gazeteleri okuyanları birbirlerinden ayırmak istedik :

Ciddi gazeteleri okuyanlar %84,

Gayri ciddi gazeteleri okuyanlar %16 çıktı.

Birde, öğrenmek için okuyanlarla, yalnız polis romanları gibi hafif kitapları eğlenmek için okuyanları birbirinden ayırdık :

Öğrenmek için ciddi eserler okuyanlar %27,

Eğlenmek için hafif kitaplar okuyanlar %4

Gazetelerden başka birşey okumayanlar %69

çıktı.

Şüphesiz ki, şu rakamların olsun Türkiye'ye yaygın alınması iç açıcı olurdu!... Fakat, %35 okur-yazar sayısını, şu sonuç ile dahi, 30 milyona kıyasen yüzdeleşek, bu iç açıcılığın yarısını bile bulamayız!

Yukarıda özel olarak elde ettiğimiz yüzdelerle, Türkiye çapındaki %35 okur-yazar yüzdesini değerlendiresek :

Ciddi gazete okuyanlar %29

Gayri ciddi gazete okuyanlar %6 olur.

Daha ileri okuyanlar yüzdesi ise :

Öğrenmek için ciddi eserler okuyanlar %9

Eğlenmek için hafif kitaplar okuyanlar %1

Gazetelerden başka birşey okumayanlar %25

Hiçbirşey okuyamayanlar %65

Özel olarak tertiplediğimiz şu istatistiğin özel olan sonuçları bile korkunçtur. Kaldı ki, bu rakamlar, ülkemiz için çok üstün yüzdelerdir!... Bunlardan, üç sınıflı köy okulunu; beş sınıflı, fakat tek öğretmenli köy okulunu; asker ocağındaki üç aylık kısır öğretimi ve çift öğrenimin yetersiz süre ve yetersiz eğitimini de düşer-

sek, **Alaca Karanlık**, alacalığını çoktan kaybeder!...

TÜRKİYE'NİN ŞU ANDA ALACA AYDINLIKTA OLMASI GEREKİRDİ!

Birinci Dünya Savaşı...

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü...

Yeni Türkiye Cumhuriyetinin doğuşu...

Çok değil, fakat az da değil: Geride bıraktığımız yarım yüzyıl var... Başladığımız gibi sürdürebilseydik, bugün **Ülkemiz, Alaca Aydınlıkta** olabilirdi!...

Parça parça edilmek üzereydik: O kadar karanlıktaydık ki, ışık tutan olmasaydı, parça parça ediliğimizi bile göremiyecaktık!...

Rabbin armağanı yine yetiştirdi!...

Anadolunun yanık bağrında unutulmuşları uyandırdı, coşturdu... Ufuktan ufuğa koşturdu!...

Bu koşuş durmasaydı, ışık bizden, aydınlık bizim olurdu...

Oysa ki, **Alaca Karanlığımız** bile **alaca** değil!... Kivilcimler çakıyor... Tutuşturmak, aydınlatmak istiyor... Kivilcimler yetersiz... Tutuşması gerekenler yetersiz: ya kav nemli, ya kıvılcım pek cılız!...

AYDIN KİŞİLER

Aydın kişi ışık saçan insandır, Hem kendi aydınlıkta oturur. Hem çevresi ışığıyla aydınlanır...

İkili dünyamızın bu şeyi de ikilidir: Görünüşü aynı; fakat fiilleri farklıdır :

«Biri vardır; kendi ışıktır!... Işığından ışık saçar!...»

«Biri de vardır; ışıkları aksettirir!... Işıklar durunca kendi de karanlıkta kalır!...»

Ruhsal varlığından habersiz yaşayanlar yalnız maddesel varlığından haberli olma çabasıdaysa, elinde üç büküye ayna tutandan farksızdır :

«Aksettirdiği ışığı, tuttuğu yönde belirli bir noktaya iletebilir!...»

«Kendisine çevirince, yakından kendini çok büyük görür, fakat uzaklaştırdıkça kaybolduğunu anlayamaz bile!»

«Aynanın gerisinde hep aksettirici, yani ışık veren durumunda kaldığı sürece karanlıktadır kendisi!...»

(Devamı sayfa 31'de)

RUH ve MADDE'nin

Geçmiş Sayılarını Tanıtıyoruz

Cilt : 4

Sayı : 3 7

Görünmeyen âlemlerle Temasımız :

E. Arıkdal tarafından hazırlanan «Spiritizma dersleri» devam etmektedir. «İki âlem arasında temas her an olmaktadır.»

Sayı : 38

Cennette bir ilim adamı :

Dini kitaplarda anlatılan ve zamanın insanların anlayacağı dille yazılmış «Yaradılış»'ın bu günkü insan gözü ile nasıl görüleceği anlatılıyor burada. Bu yazı bir kaç sayı devam ediyor.

Metafizik Terimler sözlüğü :

E. Arıkdal tarafından hazırlanan bu sözlük 4 cü cildin sonuna kadar devam edecektir.

Üstün âlemlerde hayat :

Kemal yolcusu isimli büyük bir be-densizin tebliğine göre düzenlenen bu yazıyı oldukça ilginç bulacaksınız.

Sayı : 39

Dış âlemlerle temas vasıtaları :

«Ruh ne kadar kendisini ve dış âlem hakkındaki idrakini genişletirse o nisbet-te de vasıtalarını şumüllendirmiş olacaktır.»

Ruhi tedavi'yi merak edenler bu sa-yı'ya başlayan yazı serisini buradan itibaren takip edebilirsiniz.

Yollar Yürüdükçe açılır :

Evet varlıklar yükseldikçe yeni ufuk-lara ulaşılır.

Sayı : 40

Bir ruh roman yazdırıyor :

«Senelerce evvel yaşadım tekrar dün-yaya dönüyorum.»

Hayvanlarda İpnoz : Bazı kuşlar ho-rozlar hatta istakozun nasıl uyutulabileceğini merak edenler için güzel bir yazı...

Ayin en güzel suali :

Reenkarnasyonu yeni duymuş her in-sanın aklına gelebilen ve spiritüalistlerin sık sık karşılaştıkları bir soru. Bu hale göre artan nüfusun bu artışına sebebiyet veren Ruhlar nereden gelmektedir.

Reenkarnasyon :

Dünyaya tekrar tekrar gelmenin canlı çelillerini bu yazı serisinde büyük bir il-gi ile okuyacağınızı ve hayat görüşünüzün epeyce değişeceğini zannediyoruz.

Uyku ve rüya :

Konu hakkında kısa fakat aydınlatıcı bir yazı

Sayı : 41

Hayatın görünmez Ahenkleri :

Künattaki bütün varlıklar çoğumuz'un idrak edemediğimiz büyük ve şaşmaz bir ahenk içinde yaşamaktadırlar.

Rüyasında kardeşinin öldüğünü gördü :

Burada duru görü ile ilgili, yaşanmış bir vak'a okuyacaksınız.

Spiritizma dersleri :

Bu derste de Obsesyon ile ilgili çok öğretici dökümanlar elde edebilirsiniz.

Celse tetkikleri :

«Şans'ın ne olduğunu merak edenler için aydınlatıcı bir yazı.

Sayı : 42

Öbür Dünya Buradadır :

Bu olay hayatının son üç gününde has-ta bir kızcağzın başından geçmiştir.

Spiritizma Dersleri :

Obsesyon konusu bu sayıda da devam etmektedir.

Sayı : 43

Tahra Bey :

Yaptığı denemelerde Avrupalı bilgileri şaşkına uğratan ve yüzlerce kişi tarafından alkışlanan Mısırlı bir Fakirin yaptıklarını burada okuyabilirsiniz.

Başka Dünyalarla Temas :

«Bilmediğimiz bazı şeylerden ısrarla bahseden bazı kimseler acaba sonsuzla telepatik irtibat mı kuruyorlar?

Sayı: 44

Ölüm Değişikliğinin bir başlangıcıdır.

Ölüm Ötesini merak edenler için aydınlatıcı bir yazı.

Rüyalar hakkında neler biliyorsunuz?

Bu yazıda Rüyalar çeşitlerine göre ayrılarak inceleniyor.

Bedensiz varlıkların fotoğrafları:

Bu sayımızda Ruhsal fotoğrafları inceleyen bir yazı serisine başlıyoruz.

Obsesyonla Mücadele :

Bu bölümde, çok önemli olan Obsesyon ile mücadele tekniği incelenmektedir.

Sayı : 45

PAUCHARD Anlatıyor :

Ölümünden sonra kitap yazdıran spirit bir varlığın yazdırdıklarını bu Yazı serisinde okuyacaksınız.

Sayı : 46

FREUD :

Günlük şuurun ötesine ilk adım atan adam.

Tabiata Uy :

Ruh Dostlarımızdan KADRI'nin 1952 de alınan tebliğini burada aynen okuyabilirsiniz.

İç huzurunu nasıl bulmalıyız :

Amerikanın Tanınmış Psikiyatri otoritelerinden birinin çok yararlı olduğunu zannettiğimiz bir yazısı.

Celse Tetkikleri :

«Ölüm, Allahın İnsanlara bahsettiği bir lütuftur.»

Sayı : 47

Bu sayıda Spiritizma dersleri ve eskiden beri devam etmekte olan okültizm'i okuyabilirsiniz.

Sayı : 48

Saklanmış veya Saklanacak sır yoktur:

Ruh dostlarımızdan Mustafa Molla'nın verdiği tebliğ üzerine kurulmuş bir yazı.

Budizm nedir?

«Bana ilâhi bir elçi olarak inanmanız lâzım değildir ama benim sözlerimin akla uygun olup olmadığını düşünün».

Ç I K T I :

HİND'DE MANYETİZMA

Fiatı : 3 TL.

Sipariş Adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

HER ZAMANKİ GİBİ AZ SAYIDA BASILMIŞTIR.

Nefis Terbiyesinin Vazife ve

İmkânları

Yazan : F. W. FOERSTER

1. AZİM

Bugün birçok işlerde, ekonomik organizasyonlarda ve endüstri tesislerinde büyük bir enerji ve azimle çalışılıyor. Ama bu dışarıya karşı kullanılan bir azim kuvvetidir. Buna karşılık, insanın kendine karşı kullanacağı enerji, içimizdeki düzensiz hamleleri önleyecek azim, düşüncelerin disiplini eksiktir. Bu yüzden kuvvetli bir azim sahibi oldukları halde başarısızlığa uğrayan kimseler çoktur.

Bugün tek taraflı geliştirilmiş azim vardır. Eksik olan bütün hayat olaylarını belli bir gayeye vardırmağa uğraşan, bu hedefle bağdaşamayan şeylere karşı koyan her yönden geliştirilmiş, üniversal azimdir. Böyle düzenleyici bir azim olmadıkça karakter de tam olarak gelişemez.

Öyleyse azim nasıl kuvvetlendirilebilir acaba? Bunun için iki yol vardır :

1) İş yapma enerjisinin kuvvetlendirilmesi, yapılmasına karar verilen bir şeyin içerden ve dışardan gelecek bütün güçlüklerle rağmen sona erdirilmesi.

2) Karşı koyma enerjisinin geliştirilmesi, yani herhangi bir şeyden feregat etme kuvvetini kendinde bulabilmek.

Bu iki çeşit azmin birbirinden çok farklı fonksiyonları vardır, bu yüzden ikisi de ayrı ayrı çalışma ister. Karşı koyma enerjisi olmadan iş yapma enerjisi zararlı karışıklıklar doğurur. Bu bakımdan bu iki enerjinin birbirini desteklemesi gerekir.

2. SABIR TEMRİNİ

Günlük çalışmalarımız, başarılarımız azmimizi kuvvetlendiren imkânlarla doludur, ama enerjimizi zayıflatan, parçalayan vak'alar da vardır. Bu vakalara yenilmemeliyiz, ele aldığımız işin kırılmaz bir enerjinin eseri olabilmesi için sonuna kadar da-

yanmalıyız. Ancak böyle sabırla, yılmadan lākaytlık, tenbellik ve bıkkınlıkla mücadele ederek çalışırsak ruhumuza iyi bir şekil verebiliriz. Sabırla yapılan en küçük işler bile bize kendimize güvenmeyi öğretir.

Sonuna kadar sabreden mesut olur. Bu, en küçük işler için bile önemli olan bir gerçektir.

Yaşadığımız yüzyılda (insanlar) her işin dış mükafatına o kadar bağlılar ki çalışmanın en iyi ve sağlam karşılığının karakterimizin üzerindeki tesiri olduğunu bile unutmuş gibiler. «Karakter dünyanın akışında gelişir» diye bir söz vardır. Gerçekte dünya, karakteri geliştirmekten çok mahveder. Dünyaya karakteri belirmeden karışanlar baş döndürücü bir çabuklukla vicdanlarını da kaybederler. Karakter asıl günlük hayatımızın küçük ve önemsiz olaylarında doğar. Büyük işlere küçük şeylerle başlanır. Küçüğe olan sadakat insanı asla küçültmez, aksine büsbütün büyüktür. Çünkü asıl büyük enerji yalnız küçüğe olan sakakatte vardır, Başka hiç bir şeyde yoktur. Bu sadakatte sonsuz bir kuvvet gizlidir. Tıpkı gotik katedrallerde, yaratıcı kuvvet dolayısıyla en küçük süslerde bile üstün bir bütünlük fikrinin bulunması gibi.

3. AZİM ZAAFININ TEDAVİSİ

Kendinde azim zaafı gören birisi, bu zaafı bertaraf etmek isterse. çok zaman yanlış yerden, en zayıf noktadan başlamak hatasına düşer. Bu işte tutulacak en doğru yol, insanın kendi kendine teknik veya kültürel sahada herhangi bir kabiliyeti, hususi bir hevesi olup olmadığını sormasıdır. Böyle hevesler -şüirden gayrı- her zaman canlı bir kuvvete, istidata işaretler. İnsan bu istidatlardan birini geliştirmeye çalışmalıdır. Küçük bir hevesten bir ustalık çıkarmalı, bunun için çok dikkat ve ısrar et-

melidir. Böylece insan eksiksiz bir iş yapmanın zevkini tadabilir. Bu denemelerin öteki safhalarındaki enerjilerimizi de arttırdığını görür, birdenbire içimizde, yarım kalan işlere karşı bir hoşnutsuzluk belirdiğini farkederiz. «İşe karşı sadakatın tadını tadan, vazgeçemez» sözünün manasını da daha iyi anlarız.

4. İHMALCİLİK

Çalışmaktan yorulan bir gencin içinde geldiği gibi dinlenmesi, tenbelliğin tadını çıkarması çok görülmez. Ama vakit gelince düzenli hayatına dönmesi şartıyla! Fakat bu dönüş çok zaman «Dem bu dem, saat bu saat» felsefesiyle önlenir, hayatın kısalığı, güzel saatleri mümkün olduğu kadar uzatmak gerektiği düşünülür. ,

Düzenli çalışmayı, zamanı kesin bölümlere ayırmağı hürriyetimizi bozan bir kural gibi, görmek büyük bir yanlışdır. Zaman anlamı insan iradesinin kuvvetli ve devamlı bir şekilde çalıştığı yerlerde değerlenir.

Sahsiyetimizi değerlendirmek için tenbellikle, zamanı plânsız kullanmakla kuvvetli ve esası bir şekilde mücadele etmeliyiz. Vazife ve sorumluluk duygusuyla ayrılan zaman çok mühimdir.

İstedığınız kadar dinleniniz ama işinize de bütün varlığınızla sarılınz. Çalışırken yan çızmemeğe, baştan savmamağa gayret ediniz. Çalışırken gösterilen ilgisizlik, zamanı boşuna geçirmek irade için tenbellikten daha zararlıdır. İhmalciliğe üstün gelmek hayat gücü bakımından en iyi, en tesirli tedavidir.

5. SÖZÜNÜ TUTMAK

Kendimize karşı bir disiplin elde etmek için yapacağımız şeylerden biri de sözümüzü tutmaktır. Sözümüzü tutmağı irademi geliştirecek, tesadüflerin, olayların tesirine karşı koyacak bir antrenman diye kabul etmeliyiz.

Sözümüzü tutmamak için kolayca pek çok bahaneler buluruz. Ama sözleşmelerinde, çalışma saatlerinde çok dikkatli olmak isteyen, kendini saatine göre ayarlayan insan için bahane diye bir şey yoktur. Sö-

zünü tutmak isteyen insan, işinden, okumasından, konuşmasından veya dinlenmesinden zamanında ayrılır. Misafiri varsa onu randevusuna gecikmiyecek şekilde nezaketle uğurlar, sokaktaki karşılaşmaları dostça, vakit geçirmeden geçirir. Bütün münasebetlerini iyice ayarlayarak düzenler ve böylece önceden bilinmeyen engellerin, geciktirici şeylerin, meselâ kopan bir düğmenin, kaybolan bir eldivenin kurbanı olmaz. Dikkat edilerek yerine getirilen bir sözde, tesadüflere karşı insanın asıl stratejisi, hareket kabiliyetinin ana hattı belirlir. Sözünü tutan insan hem saat gibi yaşamının güçlüğünü, hem de kendini kesin zaman ölçülerine göre ayarlamamın iradeyi nasıl kuvvetlendirdiğini öğrenir. Bu bakımdan söz tutmanın yapıcı ve yetiştirici bir rolü vardır.

6. UNUTKANLIK

Kendimize karşı bir disiplin elde etmek için unutkanlıkla mücadele etmenin de büyük önemi vardır. Çünkü unutkanlık iradenin uyusukluğunu gösterir, böyle olunca şahsiyet, hiç bir zaman uyanık ve toplu bir enerji ile hayata hükmedemez.

Unutkanlık, istenirse giderilebilir. İstemek demek bir kaç hafta tamamiyle, hafızanın terbiyesine çalışmak demektir. Bunu yapmak için şöyle davranmalı: Sayısız şeylerle uğraşmamalı, ama belli işleri, kararları, vazifeleri bütün enerjiyle kafaya çivilemeğe çalışmalı; uykuya dalarken, uyanırken bunları hatırdı olmalı, vicdan bu küçük şeyleri unutmaması için zorlanmalı, kendi kendine küçük vazifeler vermeli, bu konuyu okumağı, şu mektubu yazmağı kararlaştırmalı, bunları yapmağa çalışmalı, iradeyi lüzumlu şeyleri yakalayıp bırakmamağa alıştırmalı. Küçük şeyler deyiş geçmemeli, küçük şeyler büyük işlerin temelidir. Bizim en büyük terbiyecilerimiz her gün yaptığımız irade hareketleridir. Bu yüzden nefsimizi terbiye için bu küçük şeylere dudak bükülemez. Bu küçük şeyler hayatın büyük işleri karşısında da bizim en samimi durumumuzu belirtirler.

(Devam edecek)

Dostlarım

Yazan: H. MENGER
Nakleden: E. ARIKDAL

Uzay Adamları

(Radyo konuşmasının devamı)

LJ. — Bir buçuk saat sonra döneceğini size ne zaman söyledi?

M. — Telefon geldikten, on dakika daha sonra.

LJ. — Anlaşıldı. Telefon gelmemiştir. Salona gittiniz. Kapının önündesiniz. Howard sizden tarafa bakıyor, ve size soğuk piposunu uzatıyor. Size esrarlı gözüküyor.

M. — Eğer bizzat görmüş olsaydınız, siz de, esrarengiz bir olayı görme duygusuna sahip olurdu.

LJ. — Güzel bir cevap. Orada değildim, onu görmedim. Şimdi, telefonun gelişinden bamsedelim.

M. — Bu Howard'ı gördükten on dakika sonra oldu.

LJ. — Telefonu açmış mıydınız?

M. — Yeğenim Ricky açtı telefonu.

LJ. — Howard'la mı konuştu?

M. — Evet, arkasından ahizeyi elimime aldım, bir kaç saniye sonra zannedirim...

LJ. Ricky: «Alo, Baba», dedi mi?

M. — Kim olduğunu bilmiyordu. «Kim-siniz?» diye sordu, cevabı bana naklemedi, çünkü ses uzaktan geliyordu. Söylenen iyi anlaşılıyordu.

LJ. — Sonra, Telefona siz cevap verdiniz. Rose değil?

M. — Evet, çok uzaktan geliyor gibiydi. Konuşma iyi değildi.

LJ. — Şu anda Howard ile yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musunuz?

M. — «Şunu tahkik etmek istiyorum», dedi, bana: «Beni gördünüz mü?» Ona: «Evet, on dakika evvel gördüm,» dedim. «Sadece tahkik etmek istiyordum, Ben Pocono'lardayım. Bir buçuk saat sonra evde olurum,» diye cevap verdi.

LJ. — Rose onunla konuştu mu?

M. — Hayır, konuşmadı.

LJ. — Rose ile konuştunuz mu? Pipoyu aldığınızı ona söylediniz mi?

M. — Evet, ona pipoyu gösterdim.

LJ. — Howard'la konuşmak istemedi mi?

M. — Evet, fakat uzanmış dinleniyordu.

LJ. — Tuhaf bir tarzda pipoyu almış olduğunuzu ona söyledikten sonra yatmağa gittiğini mi söylemek istiyorsunuz?

M. — Howard teleporte olduktan sonra, yatak odasına gittim ve Rose'a bahsettim, sonra...

LJ. — Telefon çaldı?

M. — Evet. Cevap verdim, sonra yanına döndüm. Howard'ın telefon ettiğini söyledim. Yatıyordu.

LJ. — Bu olaydan sonra yatmağa devam etti mi?

M. — Evet. Bununla beraber, Rose o akşam telefon etti. Pocono'larda ki bir dostunu çağırdı. İsmi B... idi, Howard'ın orada olup olmadığını sordu. Siz orada değildiniz. değilmi, Howard? (Howard başıyla hayır işareti yapar.) O taraflarda değilmiydiniz? Değildi.

LJ. — Bir dakikanızı rica edeceğim, Marie; Rose, B... ile konuşmağa ne zaman karar verdi.

M. — Ben telefon muhaveresi yaptıktan ve ona bundan bahsettikten sonra.

LJ. — Şimdi... Howard iki saat kadar sonra döndü. Belki onunla tartıştınız?

M. — Evet, bana: hakikaten burada mıydınız? dedi. Bende evet. dedim. Gördüğümü, pipoyu nasıl verdiğini anlattım. İfade ve tavrından bahsettim. Duyduğum tuhaf hissi de söyledim.

LJ. — Howard geldiği zaman, siz şeyde oturuyordunuz... hatırıyamayabilirsiniz burayı, hafızanızda tazeliliğini kaybetmiş olabilir... kahve çay içip içmediğinizi, konuştuklarınızı... Ne kadar zaman sonra Pocono'lardan döndünüz? Siz ve Rose'dan on beş yahut otuz dakika daha sonra mı Howard Pocono'lardan döndü?

M. — Ben Rose, Howard ve diğer iki kişi B... nin evine onu yirmi geçe gittik.

LJ. — Orada neler oldu?

M. — Meydana gelen hadiseden bahsettik aramızda...

LJ. — Teleportasyon olayını mı demek istiyorsunuz?

M. — Evet, öyle.

LJ. — Howard, evinize geldiğiniz zaman, evdekiler size piponuzu gösterdiler mi?

HM. — Evet, pipo benim pipoydu. İçi doluydu, yanmamıştı.

LJ. — Dinleyicilerime şunu söyleyebilirim ki, Howard'ı üç aydan beri tanıyorum, tam bir pipo tiryakisidir. Netice olarak, kamyonetinde belki yedek bir piposu vardı. Eğer isteseydi beş pipoyu teleporte edebilirdi, çünkü her zaman birkaç tane piposu vardır.

HM. — Olaydan dolayı çok heyecanlanmıştım, Long John, B... görmeği çok istiyordum.

LJ. — Niçin evinize dönmediniz?

HM. — Ailemi Boon'ye götürmek için.

LJ. — Neden götürmek istiyordunuz?
HM. — B... nin böyle olayları sevdiğini bildiğimden; niyetim becerebildiğim kadar olayın teferruatı hakkında bilgi vermekdi.

Rose. — B... 'ye 8,30 ile 9 arası telefon ettim ve aynı zamanda, diğer telefonla da Howard telefon ediyordu :

LJ. — Bu neyi gösteriyor?

Rose. — Howard'ın Pocono'larda olduğunu söylüyor ve onu görmek istiyordu.

LJ. — Howard B... yı görmeğe gitti mi?

Rose. — Bilmiyorum. Onu görmeğe gittin mi? Howard?

HM. — Hayır, önce eve geldim, sonra onları eve çağırdım.

LJ. — Böylece bu durum o sırada, Howard'ın Pocono'larda olduğunu isbat etmiyor mu?

Rose. — Öyle zannederim, çünkü B... onun Pocono'larda olduğunu biliyordu. Howard ona bunu söylemişti.

LJ. — Sesi sebebiyle? (yani, sesinin uzaktan gelmesi yüzünden)

Rose. — Hayır, ama onu akşam yemeğine davet eden birisinin evinden ona telefon etmişti.

Bu konuşmaları, şahitlerimin bir çoğunun maruz kaldığı sergu tipini okuyucularıma göstermek için kaleme aldım. Bu sorgucu sevimli ve sempattikti. Diğer araştırmacılar pek sevimli değildiler. Hemen hemen bütün soruları, bir olayı ayakta tutmak yerine, onu batırmak için tertiplenmişti.

Şimdi de bir uzay adamı ile karşılaşmayı konu edinen diğer bir konuşmayı veriyorum.

10 Ocak 1957. MX. ile Long Jhn arasında geçen bir konuşmanın kaydı. MX. LJ'ye uzaylı insanlarla olan bir tecrübesini anlatıyor. MX., onüç sene müddetle fizikçi olarak çalıştıktan sonra, şimdi New York'da iş adamı olarak çalışmaktadır :

MX. — Beşimiz yola çıktık ve bizi tamamen şehir dışında, kırlık bir yere getirdi.
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

tirdi. Koyu ve kesilmiş ağaçlarla örtülü bir ortamda ilerledik.

LJ. — Beş kişiydiniz?

MX. — Evet (Howard, Rose, genç bir kadın, ve annesi) Rose Menger ağaçların arasında parıldayan bir ışığı parmağıyla gösterdi.

LJ. — Gerçekten bu ışığı gördünüz mü?

MX. — Tabii, açıkça. Gittikçe parlaklaşıyordu. Işığın yoğunluğu değişiyordu. Onbeş saniye müddetle azar azar parlıyor, sonra otuz saniye süreyle git gide parlaklığı artıyordu...

LJ. — Bu ışık bulunduğunuz yerden ne mesafedeydi?

MX. — Önce, bizden yetmiş metre kadar uzaktı; belki de seksen metre. Ağaçların arasından pek görüleliyordu. Otuzmetre çapında aydınlık bir yerde durduk. Bu açıklık yerden sonra ağaçlar vardı ve işte bu ağaçların arasından ışığı görüyorduk.

LJ. — Bundan sonra ne yaptınız?

MX. — H. Menger birden: burada bekleyin! dedi. İşığa doğru yürüdü, pek ileri gitmedi, oniki metre kadar ilerledi. Sonra durdu ve biz karşılıklı olarak konuşan iki erkek sesi işittik.

LJ. — Aydınlık yerdemiymiş?

MX. — Hayır, Ağaçların arasında yürüyorlardı. Ormanlığa beş-altı metre kadar daldılar.

LJ. — Elektrik lâmbası: yahut buna benzer birşey var mı idi?

MX. — Evet buluşma yerine gitmek için bir elektrik lâmbası vardı.

LJ. — Menger, ağaçların arasına gidenken elektrik lâmbasını yakıyor muydunuz?

MX. — Hayır, bizden söndürmemizi istemişti.

LJ. — İki ses işitiyordunuz, bir tane-si bildiğiniz Menger'in sesiydi... Öteki sesinde Menger'in sesi olabileceği hakkında bir intibanız var mı?

MX. — Hayır, diğer ses farklıydı. Menger'in sesinden daha ahenkliydi.

LJ. — Konuşmalarını hatırlıyormusunuz?

MX. — Mümkün olduğu kadar dinlemeğe çalıştım. Fakat bütün isteğime rağmen kelimeleri anlayamadım. Konuşmaları yarım saat sürdü.

LJ. — Yarım saat. Diğerleri ve siz Menger gelinceye kadar beklediniz?

MX. — Doğru. Konuştuğu sürece ona ve muhatabına bakıyorduk.

LJ. — Bu kimseyi göremiyordunuz? Yoksa görüyor muydunuz?

MX. — Silueti keyu bir gölge olarak görebiliyorduk.

LJ. — Başka bir siluet görebildiniz mi?

MX. — İki siluet var gibiydi. Ama yüz hatlarını tefrik edemedim. İki insan vardı.

LJ. — Diğer adam Menger'den daha mı büyüktü, yoksa daha mı küçüktü?

MX. — Diğerini biraz daha uzundu.

LJ. — Sonra ne oldu?

MX. — O istikâmete baktığımız sürece ağaçların hudutları boyunca yürüyen, bize doğru gelen birisinin gürültüsünü işittik. Sonra bir başkasının da yürüyüşünü duyduk. Ayaklar altında kırılan dalları duyabiliyor, etrafımızda ve arkamızda yürüyen kimselerin ayak seslerini işitiyorduk. Yani çevremiz sarılmıştı. Bütün bunlar çok esrarengiz bir hava içinde oluyordu.

Tuhaf bir duygu içindeydik, sanki gözetleniyorduk. Onları göremiyorduk, ama eminim ki onlar bizi görüyorlardı, zira biz açıklık yerdedik.

LJ. — Onlar... dediniz, yani birden fazla demek istiyorsunuz?

MX. — Üç kişi olduklarına tamamen eminim, zira sağ tarafızda iki kişinin yürüyüşünü iştebiliyorduk. Sonra H. Menger döndü ve bize: Çok müteessirim, duygularınızı anlıyorum. Ama onları buraya kadar celbedemedim.

LJ. — Size bir sebep gösterdi mi?

MX. — Hayır, hiç bir sebep söylemedi, pek, pek meyas görünüyordu. Uzay adam-

larını bize göstermek arzusunda olduğuna eminim.

LJ. — Bu adamların uzaydan geldiğini söylediniz?

MX. — Evet. Menger üç kişi olduklarını söyledi: ikisi erkek, biri kadın.

LJ. — Konuşma, tebligat konusunu açıkladı mı?

MX. — Neden bahsettiklerini sordum, fakat bize «Söylenenleri size anlatamam: anlatmayı çok isterdim, lâkin yapamam. Bu çok şahsi olacak.» dedi.

LJ. — Bundan sonra ne oldu?

MX. — Kimildamadık. Howard: «Sizi bizimle bir arada bulunmaya sevk eden telepatik bir ikâz hissederseniz gelirsiniz.» dedi. Sonra genç kadın bizden ayrıldı, civarda gezinmeğe başladı. Kimseyi bulamadı, geri döndü. Sağımızda ağaçlar ara-

sında yürüyen iki kişinin gürültüsünü tekrar duyduk. Zannedirim geri döndüler; bir yarım saat daha kaldık orada, hiç bir şey olmadı. Ondan görmeği daima arzu ediyorduk.

LJ. — Geri döndünüz?

MX. — Takiben Howard: «bir dakika» dedi. Yeniden gitti ve birkaç kelime konuştu tekrar. Sonra geri döndü ve: «*fydasız* dedi, *dönceğiz*». Döndük.

LJ. — Gecenin sonunda?

MX. — Evet.

LJ. — Herşey hazırlanmış mıydı?

MX. — Buluşma yerimize vasıl olmak ve oradan tekrar hareket etmek zorumuzda gitti. Çalıkların arasından yol açmağa mecburduk. Şuna eminim ki H. Menger bir daha oraya hiç dönmedi.

Testis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

● Bir insanın ayağının altında bulunan zeminin sağlam olması, her vakit onun hayırına değildir. Çürük bir zeminden daha sağlam bir zemine geçebilmek cehennin ancak insan gösterir ●

Çürük Zemin

Yazan: Mehmet SANCAR

Ucu, bir çivi başı kadar var-yok, yükseldiği de bir İngiliz çivisi kadar (8 - 10 cm) Burun ve pençe, sanki bu sivri ve yüksek topuğa benzetme (nazire) yapıyor: Burun; ince mi, ince; uzun mu, ucun!.. Pençe; dar mı, dar; yüzü; kısa mı, kısa (Parmakların yarısı gözüküyor!...)...

Lâflarından belli: Bu, bir kadın ayak-kabısı!... Bir erkek olarak, bir-iki dakikalığına gıyıp yürüyebilene aşkolsun!...

Aşkanklık diyeceksiniz... Ayaklardan hiç çıkılmıyorsa, belki... Birkaç saatlik cendereden sonra rahatlayan ayaklar için, cendere, daima cenderedir...

Mini etekler de böyle: Bir farkla ki, insanın bacak gibi organlarını değil de, insanı sıkıyor bu da!...

Hem kısa, hem dar: Adımlarınızı kısmak zorundasınız!...

Bir yere oturunca, kıaldıkça kısalır: Ne kadar çekseniz, yırtılır, yine de uzamaz!...

Hicap duygularımızın bunca sıkıntıya sokulması neden?...

«Şah damarı çatlamışların» hicapsızlığı neden?

Kadın kısmı, çoğunluk, niye süslendiğini bilmez de, onun için!.. Hem doğuştan, hem görgüden kaptığı «ilgi çekme» - cinsel çekicilik, - giyim-kuşamının gerçek anlamını bilip, buna yön verebilmişler öylesine azdır ki!...

Aklın mantığı, zekânın vicdanı var... amma hissin, ne mantığı, ne de vicdanı vardır...

Hissinin oyuncağı insansa, bu sadece kadın mıdır?!...

Mini eteklerden huylanıp: «Allahım, sen bizim başımıza taş yağdırma!..» diyenlerden acaba kaç, başlarına taş yağdırılmayacak kadar dürüst fiiller içerisindedirler?... Eğer gökten taş yağacaksa, hakedilmeyen bir taş, o başı bulmayacaktır...

«Musa, zinayı, yasak etmişti. Zina için sen ne dersin?» diyenlere İsa: «Derim ki, gözlerinizle bile zina etmeyesiniz!» diyor!...

Dört duvar arasında iffetli kadın çoktur...

Kapalı kadınlar arasında iffetli erkekler de çoktur...

Fakat, bu çokluk, aynı kadınlar sokağa dökülünce, kadınlar için; aynı kadınlar açılınca erkekler için pek azdır!... Hele etekler mini olunca, gözlerinde kalan iffet de hiç olur!...

Her türlü şartlara rağmen sağlam kalabilene ne mutlu!...

SAĞLAM KALMIŞ NEYİMİZ

VAR?

Taptığımız şey para değil mi? Para ile temsil olunan herşey neyiz?! Bu korkunç bencilik (egoizma) değil de nedir... Sözümlümüz senet değildir; güvenilemez!...

Filimiz, fikrimize benzemez; iki yüz-lüyüz!...

Çalmanın türlü-çeşitlisi bizdedir: Sanki tümümüz doğuştan hırsız gibiyiz!...

Hakkımızı dahi itimassız alamaz olduk!...

Küçüğün büyüğe, kanun yapanın kanuna saygısı yoktur!...

Burada ahlaksızlık olan, şurada ahlâklılıktır!...

Parayla satın alnamıyan; kayırma (iltimas) ile elde edilemiyen bir ölüm kaldı!...

Herkes birbirini sömürme (istismar) çabasında!...

Tevlilcilik san'at oldu!...

Kurnazlığın adı zekâ!...

Düzen diye tutturmuşuz, gerçek düzenden habersiz!...

Düzen diye tutturmuşuz, kaç zihin var düzenli?...

Bir değiliz tek noktada! Dirlikse tek tutkumuz!...

SÖZÜN KISASI :

Birkaçımız bir araya gelince dert diye sıraladığımız bütün hikâyelerimizi demeye kalksak, iler-tutar bir yanımız acep kahr mı?. Ve, bu iler-tutar yan bırakmamakta da çok ustayızdır!...

Ümitsizlik denizinde boğulmaya sebep yok: Ayağı yanmayan horozun dansettiği vâki midir ki?...

Otomatizmasını yenemeyen insan da böyledir: Onu da dansettirmek için ayağının altına kızgın bir saç koymak gerek!...

Şeytanın bütün menfilik oyunlarına rağmen Rahman bizimlidir: Bastığımız zeminin iyice çürütülüyor, iyice bizi taşıyamayacak hale getiriliyor ki, ayaklarımızın batmakta olduğunu olsun görüp, uyanalım ve sağlam zemin arayalım, bulalım... isteniliyor!...

Şeytana kulluk edenler düşünün!... Onlardan bize ne? Onları da bu yana çekmek istiyorsak, bu zorla olmaz ki... (Zor devri geçmiştir): Biz, bize bakıp: «gözümüzdeki mertçe çıkarmayı başarabilirsek, başkalarının gözlerindeki çöplerden çoğunu da çıkmış görürüz...»

İnsana, yani ruhumuza; en etki edici husus, sözlerden çok fikirle-filil beraberliğidir. «İçî-dışı bir» deriz ya!...» Tam öyle olmak...

Nefsaniyetin doyunlaşması için herşey var: Şeytan menfi yönden, Rahman müsbet yönden her an bizimle... Her ikisi de görevinde sanki yarışır!...

Ayaklarımızın altındaki zemin ise, her gün biraz daha çürütülmede!...

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Abone Bulunuz,

tanıtınız, Yayınız.

Psychic
O KOZMOS
TIS PSİHİS

News

FATE

TWO WORLDS

**spiritualist
başından
özetler**

VOIEE
THE SPIRITUAL WORLD
of Spiritual Understanding.

Uamoto

The Summit CHIMES

Hazırlayan : Ali ERMAN

FATE'den

Annette Wren, İngiltere'de doğmuş bir hanımdır; şimdi St. Paul Hilton Oteli müdiresidir. Halen A.B.D. hava kuvvetlerindeki bir albayın karısı olan Diana adlı bir ikiz kardeşi vardır

Geçen yıl başlarında, Diana, Tiroid bezindeki selim bir urun alınması için ameliyat oldu. Ameliyatın tam başladığı esnada, Minnesota, St. Paul'de bulunan Annette'in sesi kısalmıştır. Boğazında kırmızı bir leke belirmiş ve kollarında sanki damardan iğne yapılmış gibi iki işaret ortaya çıkmıştır. Bütün bu arazlar, ancak Annette kız kardeşine telefon edip ameliyatın başarı ile sona erdiğini öğrendikten sonra kaybolmuşlardır

Bu hikâye, St. Paul Telgraf gazetesinde, Oliver Towne'a ait sütunlarda neşrolunmuştur. Annette, Towne'a; «Kendimi hatırlıyabildiğimden beri, kardeşimle benim aramda daima böyle olaylar cereyan etmektedir.» demiştir.

Annette'in ifadesine göre, kendisi bir gün Londra'da çok sancılanmış. Muayene olmak için baş vurduğu doktor, apandisit'i olmadığı halde apandisit'in bütün arazları-

nın mevcut bulunduğunu söylemiş. Sonra Annette eve telefon ettiğinde, o sırada Diana'nın apandisit ameliyatı geçirmekte olduğunu öğrenmiş.

Annette, San Francisco Hilton Oteli müdiresiyken, bir gün, bütün arazları ife bir safra kesesi rahatsızlığı göstermiş. Doktorlar hiç bir bulguya raslayamamışlar fakat Diana'da safra kesesi rahatsızlığı görülmüş. Diana iyileştiğinde Annette'te de bir şey kalmamış.

Diana'nın bademcikleri alındığında, Annette'in bademciklerinde de rahatsızlık alâmetleri baş göstermiş. Diana bir can sıkıntısı veya huzursuzluk hissetse kardeş olmalarından başka bir sebep bulunmaksızın Annette de aynı duygular altında kalmaktadır.

Gariptir ama Annette Diana'nın gebelik ve doğum arazlarını hissetmemiş. Bu hususta o, şöyle demektedir: «Hayatının, onunla paylaşmadığım yegâne kısmı budur.»

BİLGİ VE FEZA

Yakın geçmişte, feza devrinin başlmasıyla bilgi artışı inanılmayacak derecede hızlanmıştır. 1957 yılında dünya çevresini dolaşan küçük bir suni peyk (Sputnik I) ile işe başlanmıştı. Şimdi ise Ay et-

rafında dönmek üzere üç Amerikalı fe-
zaya yollanmıştır. *

Çoğu Ay'da hayat bulunmadığında
hem fikir olmakla beraber, astronomlar
şüphesiz ki, diğer planetlerde hayatın mev-
cudiyeti ihtimali karşısında heyecan duy-
maktadırlar

Massachusetts Üniversitesi'nden Prof.
John Strong, şöyle söylemektedir: «Feza-
da keşfedilecek hayat olduğuna her şeyden
fazla ve mutlak surette inanıyorum. Onu
aramağa devam edeceğiz.» İleri gelen di-
ğer bir ilim adamı da aynı konu üzerinde
konuşmuştur. Cornell Üniversitesi'nden Dr.
Frank Drake, her yıl galaksimizde bir
canlılar sisteminin meydana geldiğini tah-
min etmektedir.

Başka planetlerdeki canlı sistemlerin
hepsi keşfedilemez. Onlar, radyo dalgaları
(yüz yıldan az bir zaman önce insanlar ta-
rafından keşfedilmiştir) yayınlamak üze-
re, yeterli bir bilgiye dayanan bir teknoloji
kurabilmeleri için gerekli seviyeye ula-
şmalıdırlar. Drake'in tahminlerine göre, ga-
laksimizdeki keşfedilebilecek medeniyet-
lerin sayısı 10.000, en yakınının bize uzak-
lığı ise muhtemelen 1000 ışık yılıdır.

Bizler, her çeşit radyo sinyallerini fe-
zaya yolluyoruz. Drake, başka dünyalarda-
ki diğer varlıkların da aynı şeyi yaptıklarına
inanmaktadır. «Hayat süremiz içeri-
sinde bunu keşfedebiliriz» demektedir.

CHIMES'ten

E. CAYCE VE AVRALAR

Edgar Cayce'in yakın arkadaşı, biyog-
rafi yazarı Thomas Sugrue'ya göre, kendisi
ile Cayce bir araya geldikleri zaman en çok
üzerinde durdukları konu, insan avralarıydı.
Ne vakit karşılaşırsalar, Cayce'in insan-
lardan intişar eden renkleri görme kabili-
yeti, bu garip kudreti, yeni ve ilgi çekici
hikâyelerin anlatılmasına sebep teşkil et-

* Bu yazı, FATE'in Nisan 1969 sayı-
sından çevrilmiştir.

miştir. Bu kabiliyeti, o tamamen şuurlu ol-
duğu zamanlarda ortaya çıktığından, birçok
bakımlardan Cayce için. Hayat Hikâyeleri-
ni yazmasını temin eden kabiliyetten çok
daha merak uyandırıcı olmuştur. E. Cay-
ce, hayatı boyunca 14.000 den fazla Ha-
yat Hikâyesi vermiş bulunmakla beraber,
bunların hepsini uyku (trans) halinde al-
mıştır. Hiç birini kendisi işitmemiştir. Bir
kimse, hayatının en ilgi çekici kısmını uy-
ku içerisinde geçirdiğini söyleyebilir

Onun avralar ve renkler üzerindeki
düşünce ve müşahedeleri ölümünden (3
Ocak 1945) önce intişar eden en son ese-
ri olmuştur.

Cayce, «Avralar» adlı düşündürücü ve
yeni fikirler veren eserinde, bu kabiliyetin
istikbalde göstereceği inkişafa temas et-
mektedir: «Gözlerimiz gittikçe kuvvetlen-
mektedir. Avraları görme hüneri, ileride
daha başka mânâlar ihtiva edebilir. Teh-
like, katastrof (karışıklık), kazalar, ö-
lüm habersizce gelmeyecektir. Biz bütün
bunları, eski peygamberlerin yaptıkları gi-
bi, vukua gelmelerinden önce göreceğiz ve
yine eski peygamberler gibi kendi ölümü-
müzü bilerek karşılayacağız.»

GÖRÜNMEYEN HAKKINDA

«Görünen mevcut olduğu gibi, bir de
görünmeyenin mevcudiyetinden emin olma-
lıyız. Hareketlerimizi, hattâ bütün düşün-
celerimizi bile daima müşahede eden görün-
meyen müşahitlerimiz vardır. Sadece bu
durumu daha iyi bir şekilde idrâk ettikçe
onların her zaman bizimle beraber olduk-
larını anlarız. Şayet bizimle beraber de-
ğillerse bu bizim hatanızdır; kendi kendi-
mizi körleştirdiğimizden böyle olmuştur.»

E. Cayce, bu sözleri, boş yerlerin fazla
olduğu bir Pazar Okulunda verdiği konfe-
ranstan az sonra söylemiştir. Ruhi kabili-
yetleri haiz birçok konferansçının duyu-
klarını aksettiren Cayce, şunları ifade et-
miştir: «Söyleyeceğim bazı şeyler olduğunu
hissettiğim zaman, niçin bu kadar az kimse
mevcut? Görünmeyen dinleyicilerin gelip

(Devamı sayfa 33'de)

Albert Einstein'ın Dünyası

Yazan: Joseph Phillips

Çeviren: S. Gergöksever

(The Great Lives, Great Deeds isimli kitaptan)

Atom bombasının bulunması, belki de modern tarihin en önemli olaylarından biridir. Bu buluş, savaş kavramını kökünden değiştirmiştir. Dünya stratejisinin daha makûl tarzda ele alınmasına esas teşkil etmiştir. D. Roosevelt'e yazdığı meşhur mektupta A. Einstein, Relativite Teorisinin atom bombası yapımına uygulanabileceğinden bahsetmekteydi.

Para teklifi, şöhret, reklâm gibi hiç te hoşlanmadığı şeyler hayatı boyunca A. Einstein'i kovalamıştır. Hakkında yanlış anlaşılmalara ve ihtilâflara hiç eksik olmamıştır. Yüzlerce ilim adamı hayatlarının bir kısmını ya onun buluşlarını açıklamaya ya da çürütmeye hasretmişlerdir.

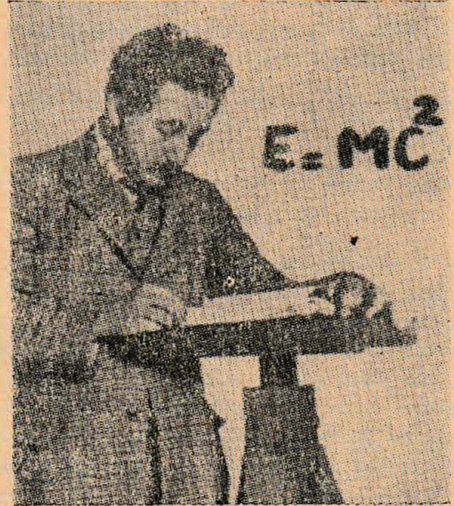
Kişi hürriyeti ve demokrasiye inandıysa da ona Bolşevik, bazan da Kapitalist diyenler bile çıkmıştır. Allah'a karşı sarsılmaz bir sadakati olmasına rağmen onu ateist (Allahsız) hkla suçlayanlar da olmuştur.

Bir objektif fizikçi olarak, kendisinin de hayret ettiği gibi, oto imalatından nasır lácına hadar çeşitli imalâtlara isminin karıştırılmasını kabul için 25000 dolar teklif ederler bile olmuştur. Dünya'nın birçok üniversite ve kitaplıklarına büstü konulmuş ve Almanya'da adına anıt dikilmiştir. A. Einstein, kendisine başka bir millet tarafından cumhurbaşkanlığı teklif edilen ilk insandır.

Bütün bunlar sadece yalnızlık ve çalışmayı aramış olan bir insanın başına gelmişti. «Mutluyum, çünkü kimseden birşey

beklemiyorum» demişti, bir zamanlar «Fakat meslekdaşlarımdan, çalışmalarımdan kıymetini bilmesinden de haz duymaktayım.»

1933'te Nazi'ler idareyi ellerine aldığı günlerde ana vatanını terkederek Birleşik Devletlere gitti. Orada New Jersey, Princeton'daki İlim Çalışmalar Enstitüsündeki ilim adamlarının arasına karıştı. Daima özlemini çektiği bir yere kavuştuğundan dolayı Princeton'da mutluydu. Burada arkadaşları onun, saçlarının uzun oluşunu, sadece rahatını düşündüğünden ütüsüz pantolon bol bir süeter giymesini hattâ bazan eski bir kravatı bir kemer olarak kullanmasını acayıp karşılamıyorlardı.

Albert Einstein 1905'de

Bu enstitüye girdiği günden beri mesleki bir yakınlıkla karşılaşmıştı. İlim adamları ondan bahsederken «muhterem», «alicenap», «sevimli» gibi kelimeler kullanılmaktaydı.

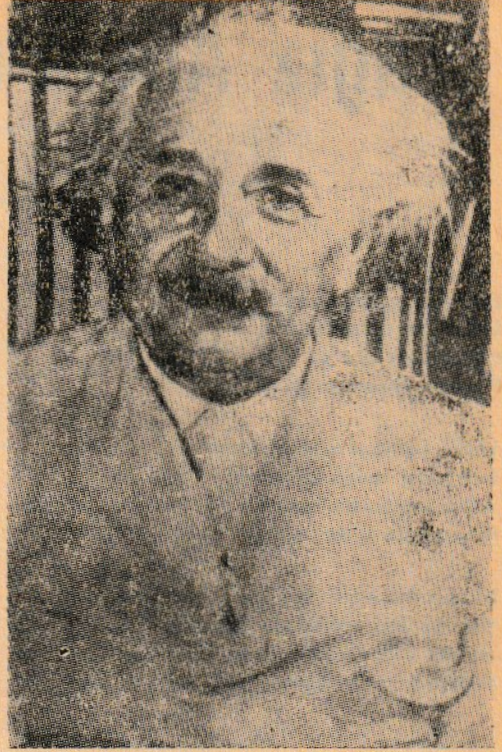
«Hatta bir teorik fizik tartışmasında bile,» demişti bir matamatikçi, «şakacı, samimi ve nazik bir ağızla konuşmaktaydı.» Hemen hemen yarım asırlık bir şöhretten sonra bile, arkadaşları hariç, herkesin hayalinde bir gölge ya da yabancı bir şekil olarak yer etmişti.

Her Allah'ın günü sırtında siyah, biçimsiz bir palto yada ceket, eğer kıssa, başında balıkçıların giydiği cinsten bir kasketle evinden 10.30 da çıkar, bir mil uzaktaki enstitüye yaya giderdi. Uzun dağınık saçlarıyla bıyığı bembeyazdı. Karşısındakinin yüzüne sabır ve merakla baktığı zamanlarda bile, gözleri çoğu zaman yorgun ve halsiz gibi görünürdü. Alçak ve yumuşak bir sesle konuşur, ve kelimelerinde Almanca vurgusu farkedilebilirdi.

Ufak bir koruya bakan penceresiyle biraz geniş ve rahat olan dairesinde, ömrünün otuz yıldan fazlasını hasrettiği Unified Field teorisinin başına oturup çalışmaya koyulurdu. Bu teori, fiziksel evrenin iki büyük gücü olan gravitasyon ve elektromanyetik üzerine kurulmuştur. Bu yüzden bütün fiziksel olayların birbirleriyle olan ilişkilerini kapsamaktadır.

Koltuğuna oturur, kucağına büyük bir yastık alıp, üzerinde çalışırdı. Bir probleme takıldığı zaman sakin ve derin derin düşünür bir yandan da bir tutam saçını parmağına dolardı. Herbir teorisi, kendisinin «idealleştirilmiş deney» diye isimlendirdiği aylarca bazan yıllarca süren sebatlı çalışmalarının sonucudur. Kâğıtla kalem onun bilimsel gereçleriydi, kafası da laboratuvarı. Yanlış yollardan gidip hatalı görüşlere vardığı olmuş, fakat hiç bir zaman çalışmanın peşini bırakmamıştır.

Alışmalardan bir sonuç muhakkak alınmalıydı, zira «Allah kurnazdır, fakat zarar verici değildir.» Einstein tabiatın sadeliğine ve mantıklı düzenine inanmıştı. «Araştırmalarım sırasında büyük güçlüklerle karşılaşmışım zamanlarda beni ümit-

sizliğe sürüklenmekten kurtaran o inanç olmuştur.» Bir defasında çalışmalarına bakarak, «Acaba Allah evreni gerçekten bu tarzda mı yaratmıştı?» Yaratıcı bir ilim adamı olarak buluşu «doğru» olduğu kadar da «hoş» tur.

Birçok büyük insan gibi, Einstein çekingene ve alçak gönüllüydü. Bir Filistin konusu görüşmek üzere Washington'daki bir toplantıya geldiği zamanlarda çoğunlukla orada bulunanların alkışlarıyla karşılanırdı. Böyle zamanlarda usulca yanındakinin kulağına eğilip, «Herhalde, konuşmanın sonunu bekleseler daha iyi olurdu.» derdi. Şerefine verilen bir yemekte, konuşmacılar birbiri ardına onun büyüklüğünden bahsederlerdi, Einstein bütün bunları bir kenarda sessiz, sessiz dinlerdi. Böyle bir yemekte, bir ara, yanında oturan yazar Fannie Hurst'e masanın altını işaret ederek, «Biliyormusun, ben hiç çorap giymiyorum.» demişti.

(Devamı sayfa 30 da)

Yağız Abdal'dan Deyişler

DEYİŞ I

Başkasının çığnediği
Lokmaya açma ağzını.
Kendinden ahr en iyi
Kendin yazarsın yazını

Halk, kalpten seslenir sana
Bağlamı kalma insana,
Altın koymakla kasana
Silemezsin kalp pasını.

Evinin duvarını yık,
Beş on kişi olmaktan çık.
Büyük aile insanlık;
Sonsuza çevir hızını

Hayat yolu çok dik, çok sarp
Yoğa varmadan her hesap
Tükenmez bir hazine yap
Geride kalan mazini.

«Yağız ABDAL Hakka güven,
Bir gün boşalacak kovan...
Ölümsüzdür hakkı seven,
Coşkunlukla çal sazını...

DEYİŞ II

Yer yüzü en geniş cami,
Gökler üstünde bir kubbe.
Her nefes İbadet demi,
Ve her yön çıkmakta Rabbe...

Hangi duvar yıkılmadı?
Hangi temel sökülmedi?
Tanrıya secde kılmadı
Kim ki varamadı kalbe...

Sonsuzlukta yoktur baş, son,
Tanrıya götürür her yön.
Dilediğin tarafa dön;
Görüldü en kutlu Kâbe

Mum yakma, bağlama çaput,
Ele dokunan her şey put .
Yarataandan bekle umut,
Cansız bir yığındır türbe.

Ağası, zengini, bayı
Sömürüp durur dünyayı,
Bir gün gelirden sarayı
Yerle bir eder kulübe...

Her kişinin ayrı, ayrı,
İnanç dolu gerek bağı,
Sanma ki seslenir Tanrı
Yalnız hocaya rahibe.

Saplanıp kalmışsa akıl,
Puttur, mevki, para, şekil,
Hedefini sonsuzluk bil
Sen ey mukaddes göçebe...

«Yağız» gönlünden an Rabbi;
Budur varlığın sebebi,
Tıpkı bir çekirdek gibi,
Günler yarınlara gebe»

DEYİŞ III

Uç el vardır: Allah, Veren,
Kendine yetişen eldir.
En son olgunluğa eren,
Verici el en güzeldir.

Kişi kendinden taşmadan
Benlik sınırını aşmadan.
Herkes'e doğru koşmadan,
Verici olmak muhaldir

Hayatın bozuk bir oyun,
Dışa değer vermek huyun.
Gözünü kör eden ayın,
Beynini ezen masaldır.

Sönmez bir ışık var sende,
Rehberin önde, sonda.
Yol arama başkasında,
El malı iğreti maldır .

Ne Kâbedeki taş kutlu,
Ne zenzem içenler mutlu.
Kimler Tanrıdan umutlu,
İşte onlar gerçek kuldur.

Hacca gitme denmez, var git,
Bir yandan bir yana seğırt.
Şeytanı taşıyan yiğit,
Biraz da nefse elkaldır.

Dinler dinleri tamamlar,
Düşman Papazlar, Hahamlar,
Masal söyler çok İmamlar,
Bu ne haldir, bu ne haldir?

Söz gelmesin diye, sana,
Yobazı stirmüşüm öne.
Varınca hak Divanına,
Diyeceksin; O Mesuldür.

Her an hak divanındasın,
Sen kenidinin önündesin,
Yaptığının yanındasın,
Her adımın bir vebaldir.

Suç işler tövbe edersin,
Yine o yolda gidersin.
Hakkı aldattım mı dersin
Bilki kurnazlar aptaldır.

Müslümanlık akıl dini,
Ne masal, Ne de kıl dini,
Vicedanın emri bil dini,
Nefsindeki putu öldür.

Ticani, Fincani, Nurecu;
Benlik kokar burcu, burcu.
Gerçek müslümanın harcı
Vicedanından geçen yoldur .

YAĞIZ ABDAL uyanık ol,
Bir gün kalkmaz olacak kol,
Bu dünyada en güzel dil,
Kalplerle konuşan dildir.

Herkes için Medyomluk : ÇIKTI

Operatörlüğü, Medyomluğu, Psişik Deneyciliği bilimsel şekilde inceleyen, gayet açık ve seçik olarak yazılmış bulunan bu kitap tam bir çevirme olarak TEKSİR NOT'u tarzında basıldı. Fiyatı: 750 Kuruştur.

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İstanbul'dan ödemeli veya havale çıkarmak suretiyle isteyebilirsiniz.

Suat Plevne'nin

Not Defteri

Dünyanın Hali ve Subjektif Mahrumiyet

Cazbant ve plâj devri olarak başlayan ve kadınların açık saçıklığı, erkeklerin cinsî içtimai, idari ve ticari hayattaki atılğanlık ve aç gözlülüğü yarım asırdır ahlâkçıları, sosyologları, din adamlarını meyus ediyor; filozofları şaşkırtıyor...

«Blous Noirs» ve asi gençlik existansialist ünvanını yanlış olarak alan «Senjermen Depre» yârânı anlaşılmaz bir muamma gibi görünüyor. Uzatmağa mahal yok, eski zamanın saf ve sade insanları, hele temiz gençliği âdeta kayboluyor..

Bunu da iman ve ilâhî plân ışığında tahlil edersek ne ALLAH'ın, ne de insanlığın tekâmülüne memur ve muvazzaf kıldığı üst idare plânlarının cemiyetleri terkedemeyecekleri perensibini başa almak icabediyor. Prensin muhtevası budur... «O halde nedir bu rezalet?» şeklinde meyûs sualin cevabı ve bilmecein mânası, evvelce demokrasi için bulduğum mâna nev'indedir... Demokrasi, için 9 hamalın 8 profesöre rey itibariyle galip gelmesidir, istihfafına «halkın hata yapmamasına ve bizzat icra etme hakkını

kazandıktan sonra işleyeceği hatalı tecrübeye nazaran iyiyi bulmasına imkân veren ilâhî bir tekâmül yoludur» demiştim...

Dünya ahlâkiyatındaki şu aşırı yaramazlıkları da dünya ölçüsünde bir demokrasi ve nefsanîyet müsaade-kârlığı olarak idareci varlıkların tertibine ve icazetine bağlamaktan daha doğru bir şekli hal yoktur...

Cemiyet te fertler kadar mahfuz ve onun kadar mes'ul... ALLAH'ın şahıslar kadar cemiyetleri de tekâmül ettirecek kanunlar yarattığımız rahatça kabullemeliyiz. Doktorlar, fizyoloji kazağına bağlı kalsalar bile psikologların ilerlemesine mani teşkil edemezler. Sosyologlar da şimdilik fen işçileri gibi detayla mahmul... İnşallah manzaranın bütününe nüfûz etmek üzere spirtualizmaya ve ilâhî ilme nasiple ri dolar...

Aşk mefhumu, şatolar-dan çeşme başlarına kadar ferdi, ideal vak'alarla insanlığa terennüm edilmiş iken, film ve açık roman şeklinde mahalle aralarına kadar sokulmuş, halka mal

edilmiştir. İş mefhumu da zengin tüccar, muteber mahalli ağalar ve nihayet sermayedarlar gurubu gibi yine havasa münhasır bir faaliyet halkası iken, muhacirinden köylüsüne, habesinden çinlisine kadar iş sahası açılmıştır. Ekonomi sözde hayatın gayesi olmuştur. Demek nefsanîyet, şehvanîyet ve saire ihtiraslar evvelâ numunelik, sonra da denemeli cüzûler hâlinde beşere talim olunuyor; ve nihayet herkes birer mayo tedarik ederek hep birden denize dalıyor; suyun, tuzun tadını yüzmenin, suya müensir olmanın usulünü öğreniyor, herkes yüzgeç oluyor...

Dünya çapındaki bu ilâhî tertibin müsbete müteveccih hikmeti de ancak bu yoldadır...

Bu meyanda: «İnsanlık uçuruma gidiyor, Lut Kavmi ve Sodom Gamora ahali gibi zelzeleler felâketlerle tenbih edilecektir.» tefsirine maalesef iltifat edilemez. Çünkü ferdin gördüğü son rüyada dahi «büyük bir gürlütü, ondan sonra da deri bir sessizlik, nihayet büyük bir hayır devresi» imajının Dr. Bedri ağzından

verilmesi, merhum üstadın da bulunduğu nurlu makam. da bunu idrak etmiş olacağını ve sembolik surette tasvire çalıştığını sanırım..

Mahrumiyet hissi ve ondan korkmak enfüsü (sübjektif) bir hâlettir, ekseriyetle!..

Hatta kitlelerin harpten, sefaletten, açlıktan, hastalıktan, soğuktan, kıştan, salgınlardan ve bir sürü içtimai tehlikeler sayılan umumî durumlardan ve hâdiselerden korkmaları dahil..

Hilkatın halk için nasib ve idare ettiği her türlü öpröv ve tecrübelerin ferdin ve cemiyetin hayrına olduğunu, kâmlî iman ve müsbet mukaddere teslim yönünden, kabul etmek lâzımdır... Ama tatbikatın bütün tefferuatına nüfuz ve bilhassa şahsımızı ilgilendiren bazı öprövlere boyun eğmekte elbet güçlük çekiyoruz. Bu idraksizlik bu şumüllü anlayış noksanlığı ne HALİK'i ne de onun bize müteallık iyi murad ve tekâmül ettirme, yetiştirme plânlarının haşmet ve azametini inkâra sebep olmalıdır.

Kaldı ki, iman noktasından hareket demek, o irtifaa gellinceye kadar geçirilmiş çeşitli eprövlere artık bize şu iz'ânı kazan-

dırması itibariyle ağır eprövlere de bir miktar muafiyete mazhar olunmuş demektir. Hatta yine epröv tarifine göre: bazı güç imtihanlarla karşılaşılrsa dahi artık üstün gaye ve ilâhî murad hakkında şahsî idrak uyanmış olacağından bunlar, ağır olarak, güçlükleri yönünden değil, ilâhî bir tertip olarak faideleleri ve şahsımıza da, âmme-ye de hayırlı, lüzumları bakımından bir nimet ve lütuf telakki edilmelidir. (Sabrı Eyyüb) Rabbini ruhunda duymuş, haktan gelen bazı derslerin menfi olamayacağı kanaatine varmış ve bunların sonunda nübüvvet (Peygamberliğe) ermiş olmanın halka göre tarifidir.

Nihayet eprövün ağır ve iç duyuş dış görünüş itibariyle ıstırap teşkil eder cinsi de, iman ötesi hâletlere hakikaten vasıl olduktan sonra artık kula nasip olmayacaktır, inşallah... Bu gibi merhalelerde cebri talim, imtihanlar cezalar, ikmaller, tekdirlere, dersler, temrinler, tertiplenmez sanırım.

İlâhî imkânları mevcudiyetini bir inayet olarak idrâk eden insan «Bu nimetler kaçmıyor ya» diye düşünebilse, vüsatinden üstün ihâtalara, ruhunun

kavrayamayacağı çözümeceği problemlere edepte teveccüh edecektir. «Edep»; bu iman noktasından itibaren; tarifi de inceliyor demektir.

İşte, hüsnüniyet, ah-lâk ve vicdanımızın halkla beraber ve hatta halkın dışında günah saydığı hallerden kaçınmak suretiyle, mes'uliyet, azap, epröv zorluğu, korku ve ıstırap gir-daplarını atlatmış oluruz.

Burada enfüsü ve takdir mahrumiyet artık ihtirasların nefsanîyet bakiyelerinin riyazî bir duyusundan ibaret kalır; veyahut el'an bu gibi duygulara korkulara tesadüf olunursa, onlar da ruhî bünyede tam bir tasfiye ye uğramamış cüruf'un yanması içindir ki hayırlı ve lüzumludur.

Demek «günâh» ölçülü bir azabı ve azabın yani korku, mahrumiyet gibi sıkıcı hislerin de muhakkak bir günâhı, yani epröv noksanlığı mevcuttur. Bu safhalarda «ceh» de elbette ki ferde farzdır. Anlamadığı, uyamadığı bir veya birkaç ilâhî kanunu almamak için bitabi üstün yardımların nasibi tertipleri üzere derse devam, öğrenmeye ceht, bellemek, ruha maletmek hususunda iyi niyet ve imtihan mecburiyeti vardır.

HERKES İÇİN MEDYOMLUK ÇIKTI.

Yazan : J. Lhomme

Ödemeli isteyiniz.
Fiatı : 750 Krş.

Parapsikoloji'ye Yapılan İtirazlara Cevaplar

Yazan : Erol MUTLU

İtiraz 1 — Para Psikoloji metafiziğe, dine ve inanışa yol açan bir araştırmadır. Halbuki devrimiz materyalisttir. Sadece müsbet ilmin peşinde koşmak lazımdır. Bu sebepten Parapsikoloji Üniversitede okutulamaz.

Cevap — İlim bir hakikat araştırmasıdır. Bunun müsbeti menfisi olamaz. Devrimizin materyalist bir devir olduğu iddiası da, atom fiziğinden öncelere aittir. Bugünün atom fizikçileri Sir James Jeans gibi maddenin arkasında fikir ve mâna olduğunu görerek inanca yönelmişlerdir. Eğer yukarıdaki iddiayı taşıyıp «aman inanç doğuruyor» dersek önce atom fiziği araştırmalarını yasaklamak icap eder. Amerikanın birçok üniversitelerinde kürsüsü bulunan Para Psikoloji uzay araştırmalarında da faydalı olmaktadır. Astronotlarla radyo irtibatı kesilirse telepati ile irtibat kurulabilir... Bu Notillus denizaltısında gerçekleştirilmiştir.

İtiraz 2 — Para Psikoloji araştırmaları tek tek özel kabiliyeti hâiz Para Psikolojik süjelerle (spiritizmada bunlara Medyum adı verilir.) yapılmaktadır. Halbuki ilim genellik ister. Sonra bu para psikolojik süjelerin söylediklerini akıl hastaları da söylemektedir. Bu sebeple ayrıca para psikolojiye lüzum yoktur. Psikiyatri tıbbın bir kolu olarak akıl hastalarını tedavi ederken sık sık böyle hezeyanları duymakta ve iyileştirmektedir.

Cevap: İlimin genellik istediği iddiası çürüktür, Çünkü atom fiziği de deneylerini mevcut bütün maddelerle yapmamakta, Uranyum 232 yi Geyger aracı ile bulup, sadece onunla tecrübede bulunmaktadır. Eğer istatistiksiz ilim olamazsa, astronomiyi de

ilim kabul etmemek gerekir. Oysaki, Amerikada Prof. (Rhine) Rayn, kalitatif metodu bırakarak kantitatif metoda geçmiş ve para psikolojiye istatistiği tatbik etmiştir. Para Psikolojiyi psikiyatri içinde eritmek arzusu, bugün bizzat psikiyatlar tarafından reddolunmaktadır. Oxford, Cambridge üniversitelerinde fen, tıp, psikoloji, biyoloji ve ezümle psikiyatri doktora tezlerinin paranormal fenomenler üzerinde yapılması teşvik edilmektedir. Bu tezlerin hepsinde Para normal kabiliyetin anormal olmadığı ve bu sebeple psikiyatrinin konusu dışında olduğu yazılmıştır. (Meselâ: Cambridge Tıp fakültesinde psikiyatri doktora tezi olarak para psikolojik hâdiseleri ele alan Laurence J. Bendit tezine «Paranormal bilgi: La Connaissance Paranormal» adını vermekte ve psikiyatrinin bu hususta hiçbir söz söylemeye hakkı olmadığını kesin dille ifade etmektedir: (Bendit, Laurence J.-La Connaissance paranormale et sa place dans la psychologie humaine: Fransızca'ya çeviren: Maryse Choisy, Paris, Collection psyché. L'Arche 1951.)

Herder aynı mevzuda: «Normal olmayan ve aynı zamanda Psikopatonolojik de olmayan, çoğunlukla suur ötesinin tezahürlerinden ibaret bulunan fenomenleri tetkik ilmidir.» demektedir.

Hacettepe tıp fakültesi Psikiyatri Doçenti Dr. Recep Doksat kitabında Doç. A. Songar «Sinir sistemi fizyolojisi cilt 3 de para psikoloji bahsi... (Ayrı baskı say. 718) «Bu vakıalar patolojik olmadıkları gibi, normalde, anormalde değildir; ancak çok defa söylendiği gibi, supranormal, daha doğrusu paranormaldir. (Sa: 723)» Keza, bir psikiyatrin da, her telepati iddiası kar-

sısında, hâdiseye hemen patolojik damgası vurmaktan sakınması gerekmektedir.» (Sa: 734) «Bu mevzuda hiçbir tetkik zahmetine katlanmamış, hiçbir tatminkâr tecrübeye girişmek sabrını göstermemiş bâzı ilim adamlarının kesin mahkûmiyet kararı vermekten çekinmedikleri hayrete ve teessüfe değer bir vâkiadır. Para psikolojinin bir talihsizliği de, doktorların, bilhassa akıl hekimlerinin ve Psikologların bu sahada yeteri kadar bilgili olduğunun gerek başka şeslek mensupları, gerekse (heyhat!) bizzat kendileri tarafından zannedilmesidir. Halbuki normal ve patolojik psikolojinin ve nöro psikiyatrinin klâsik disiplini, mevzuun cahilleri tarafından kolayca Parapsikolojik sanılan bâzı fenomenlerin telkin, vehim, obsesyon v.s. hâdiseleri olduğunun teşhîsî ve tefriki imkânından fazla birşey henüz vermemektedir Mamafih son zamanlarda bu saha ile ilgilenen psikiyatr ve psikologların sayısı gitgide artıyor. Hattâ bu mevzuda doktora ve ihtisas tezleri, dünyanın sayılı üniversitelerinde kabul edilmektedir» (Sa: 741) «...Sonra bu fenomenleri patolojik saymak temâyüllerine karşı, bunların ancak mütat dışı olduğu, fakat normal sayılabilecek kabiliyetlerden, henüz lâyıkıyla bilinmeyen rûhi melekelerin müesseriyyetinden doğduğunu da göstermek lâzım geliyor.» (Sa: 857) «Akıl hastahanelerinde, akıl hastaları üzerinde girişilen telepati ve clairvayance tecrübeleri daima menfi netice vermiştir. Hele şizofrenler; bu hastaların bütün iddialarına rağmen hiç bir başarı gösteremedikleri gösterilmiştir. Rhine, bunların iddialarına psödo-telepatik illizyonlar adını vermektedir.» Süjelerin şahsiyet testleri ile incelenmesi de dikkate değer hususları meydana çıkarmıştır. Schmeider'in Rorschach testleri ile süjeleri incelemesi, muhitine intibak eden tiplerin edemiyenlere nazaran daha iyi süjeler olduklarını göstermiştir Yine Schmeider'in çalışmaları, böyle tecrübelerin yapılabileceğine inanan, bunları saçma bulmayan müti tiplerin muvaffak olduklarını, buna mukabil bu tecrübeleri saçma bulan inatçı (chèvre) tiplerin, hiç başarı göstere-mediklerini ortaya çıkarmıştır Ekstrovert

(dışa dönükler) ler, entrovertler (içe dönükler) den daha iyi para normal süje olmaktadırlar.

«Medyum, telepat, metagnom gibi adlar verilen kabiliyetli süjelerin, trans esnasında bioelektrik tetkiki, Franke ve Koopman, sonra da Dr. Canevesio tarafından yapılmıştır. Franke ve Koopman, bu süjelerin transda iken elektroansefolografik tetkikinde, bulbîsün uykusu hâlini tesbît etmiştir. Canavesio ise, normal bir uykusu prosesi elde ettiğini bildirmektedir.»

Görülmektedir ki, psikiyatrinin kâfi olduğu iddiası bizzat psikiyatrlarca reddolunmaktadır. Psikiyatrlar bu sefer de bazı akıl hastalarında görülen, «organlarının yürüdüğünü görüyorum, kendimi havalandırılmış görüyorum, bütün eşyalar uçuyor...» gibi hezeyanları parapsikolojideki «temassız hareketler veya levitasyon'un bir izahı olarak göstermekte ve böylece çok büyük bir hatâ çukuruna düşmektedirler. Çünkü parapsikolojideki parafizik fenomenler çok ciddi fizikçiler (Kruks gibi) tarafından incelenip, fotoğrafları çekildiği halde akıl hastalarının hezeyanları sâdece sözde kalmaktadır. Psikiyatrlar ve Nörologlar: beyinlerinde tümör bulunan hastalarda, bu tümör elektrikle veya ameliyatla alınırken tıpkı parapsikolojideki (veya spritzmadaki) ekminezi olayındaki gibi, hastaların daha önce yaşadıklarını söylediğini bildirmekte ve «medyoma lüzumu yok (!) bizim hastalar tümörleri alınırken bu şekil hezeyanları bülbül gibi söylemektedirler. Yani hastalar da geçmiş hayatlarında yaşamışlar mıdır?» diye gülümsemektedirler...

Fakat bu itiraz da yerinde değildir. Çünkü madem ki her insanın geçmiş hayatı mevcuttur. Ameliyat esnasında hatırlamalar pek âlâ mümkündür. Psikiyatri, parapsikolojisi inkâr edici iddialar ve itirazlardan vazgeçip, para psikolojiyi kabul etmeli hattâ onunla işbirliği yapılmalıdır. Eğer bunu yaparsa bugün birtakım klinik tablolara göre sınıflandırdığı akıl hastalıklarının obsesyon vakaları olduğunu idrak eder ve para psikoloji ile beraber yeni tedavi metotları bulmak mümkün olabilir...

ŞÜKRETMEK İSTİYORUM

Şükretmek istiyorum
nimetlerine Ulu Tanrım,
doya doya şükretmek istiyorum...

Senin rüzgârıyla dolar yelkenim
Senin denzinde taşınırım.
Sensin vareyliyen güneşi,
ayı, yıldızı, yağmuru, karı,
geceyi, gündüzü, eşi dostu, arkadaşı...

Sen var ettin hepimizi
ve birleştirdin...
Ak ile karayı,
tatlıyı acıyı,
alçağı yükseği, iyiyi kötüyü;
Sen öğrettin,
Sen kaynaştırdın...

Zıtlar arasında açılmış yolumuz,
Tehlikelerle dolu sağımız solumuz.
Sağ elimizle sol elimiz
birbirini yemeden,
midemize nafaka,
beynimize akıl,
kalbimize merhamet ve insaf,
vücudumuza sıhhat, ruhumuza huzur veren Sensin.
Senden gelir bütün varlığımız
Ey! Ulu Allahımız..

Şükürler olsun Sana,
yapraklar gibi hışır hışır,
sinekler gibi vızıl vızıl..
gümbür gümbür,
şarıl şarıl,
şırıl şırıl..
Karıncalar gibi çahştır bizi,
harıl harıl..

Gökler gibi geniş
Şeytanlar gibi azgın..
Melekler gibi sadık
olmuşuz biz,
Seniniz..
Affını, lütfunu, rahmetini
dileriz.

BİZİM DÜNYAMIZ

İkili bir dünyada yaşıyoruz biz,
Pozitif ve negatif var burada...

İki yüzünü de sevelim madalyanım,
iyilik kadar kötülük,
güzel kadar çirkin,
ve her pozitif kadar her negatif
temelidir dünyanım.

Varmak için bu senteze,
Sabretmek gerek biraz.
O zaman anlamak mümkün ki :
Her şey güzel, her şey âlâ,
“Hayrihi ve şerrihi min Allahı taâlâ” (*)

(*) Hayır ve şer Allah'dandır.

Dr. Muammer BİLGE

S P İ R İ T O L A Y L A R

(Sahife 5'den devam)

— Bu muhakkaktır. Zira, hazırlanmış olan Ruh ıstırapı unutmamıştır, daha doğrusu alışkanlık kespemiştir ve ölümü sükün ile karşıladığı için iki kat ıstırap duymasına engel olmaktadır. Çünkü onu bekleyen ne olduğunu bilmektedir. Mânevi ıstırap ıstırapların en büyük olanıdır ve ölüm anında bu ıstırapın yokluğu, çok büyük bir ruhi hafifledir.

6 — Bu son anda, hiçlikde kaybolup gideceklerine ciddi surette inanacak kadar katılaşmış maddeciler var mıdır?

— Şüphesiz, bu saate kadar hiçliğe inananlar vardır. Fakat, ayrılma anında Ruhun derin bir geri dönüşü vardır. Şüphe onu zaptetmekte ve işkence etmektedir. Ne olacağını kendine sormaktadır; bir şey sezmemek istemektedir fakat muktedir değildir. Bu intiba olmadan bedenden ayrılma olamaz.

İnanmayanın sonu hakkında bir Ruh,

başka bir fırsatta, aşağıdaki tabloyu vermiştir.

«Katılaşmış, inancsız insan son anlarında korkunç kâbusların şiddetli ıstırapını duymaktadır. Öyle kâbuslardır ki, bir uçurumun kenarında düşmek üzere olduğunu görür. Kaçmak için faydasız gayretler sarfedildiği halde yürünemez. Bir şeye asılmak, dayanılacak bir yeri yakalamak istenildiği halde kaymakta bulunduğu duyulmaktadır. Seslenmek arzu edildiği halde hiç bir ses çıkarılamamaktadır. İşte o zaman ölmekte olanın boğuk feryatları çıkarıldığı, burkuluğu ve ellerinin tekallüs ettiği görülür. Bunlar, düçar olduğu kâbusun belirli işaretleridir. Mutad kâbusta, uyanma sizi endişeden kurtarır ve sadece bir rüya gördüğünüzü anlamakla kendinizi mutlu hissedersiniz. Fakat, ölüm kâbusu, çoğunlukla uzun zaman, ölümden sonra senelerce sürmektedir ve Ruh için hissi daha da üzüntülü kılan, bazan dalmış olduğu zifiri karanlıklardır.»

A. EİNSTEİN'İN DÜNYASI

(Sahife 21'den devam)

İsrail'in Cumhurbaşkanı olması yolunda kendisine yapılan bir teklife, her zamanki mahcup haliyle insan ilişkileriyle ilgili bir görev alabilmekte kendisini yeterli hissetmediğini belirtmişti. Fizik çalışmalarına devam etmenin daha iyi olduğunu düşünüyordu. Einstein hiç bir sosyal gruba canı gönülden bağlanmamıştır. Hiç bir zaman diğer insanlarla hemencek kaynaşmamıştır. Bu onun çalışmalarının sonucu bir şey değildir. Yaradılışı bunu gerektirmekteydi. Çocukluk fotoğraflarına bakıldığı zaman bile, bu çekingenliği gözlerinden okumak mümkündür.

14 Mart 1879 da Ulm (Almanya) da doğduysa da hayatının ilk yılları Münih'te geçmiştir. Onun sakin ve çekingen özelliği çok geçmeden diğer çocuklardan uzak kalmasına sebep olmuştur. Öğrenmede ve konuşmada o kadar ağırdı ki, ailesi onu

geri zekâlı bir çocuk sanmıştı. Öğretmenleri de onu uyumsuz bir çocuk olarak tanımaktaydılar. Birkaç arkadaşı vardı, çoğu zamanda oyunlara katılmazdı. Hemen hemen yegâne eğlencesi piyanoda ilâhi çalmak ve sokakta yürürken bunları mırıldanmaktı.

12 yaşına doğru gelişi güzel matematik ve fen çalışmaya başladı. Okuldaki durumu ise hâlâ düzelmiş değildi. Matematik ve müzikte mükemmel diğer derslerde berbattı. İsviçre'de çalışmaya devam etmek istediye de Zürih'deki Politeknik Kolejin giriş imtilhanlarını kazanamadı. Bir sene sonra tekrar denedi, bu sefer başarılıydı.

Mezuniyetinden sonraki iki yılda üç defa öğretmenlikle ilgili iş bulduysa da, hiç birine giremedi. Aç kalmayacak kadar parası vardı. Bir talebe arkadaşıyla (Mileva Marec) evlendi ve iki oğlu oldu. 1902 de, 23 yaşındayken, Bern'de bir iş bulabilmişti. Bu iş yanında kendi çalışmalarına da

zaman ayırabilmekteydi. Zaman ile uzay madde ile enerji arasında bağlantılar bulmaya doğru kendisini çalışmaya vermişti. Bazan ümitsizliğe kapıldığı anlar da oluyordu. Tam, çalışmalarının doğru sonuçlarını bulacağı günlerin arefesinde bir arkadaşına «Artık bunları bırakacağım.» dediği rivayet edilir.

26 yaşındayken, bir gazetede Relativite teorisini yayınladı. Einstein, şimdi ilim âleminin en meşhur formülü olarak bilinen $E = m \cdot c^2$, kabaca enerjinin, ışık hızının karesiyle kütlelerin çarpımına eşit olacağını göstermekteydi. Bu eşitliğe göre: her hangi bir cismin 226 gr.ındaki enerjinin tümü açığa çıkabilseydi, bu enerjiyle 7 milyon ton TNT (dinamit) in yapacağı iş yapılabiliirdi. İnsan kafasında devrim yaratacak bir görüş olmasına rağmen, o zamanlar, sadece birkaç ilim adamı bunun hayret verici önemini kavrar görmüştü. $E = m \cdot c^2$, yıllarca tartışma konusu olmaya devam ettikten sonra, atom bombası Hiroşima'da

denendikten sonra ışın kaçınılmaz gerçeği anlaşılabilirdi.

Elli yıl aralıksız, aynı tempoyla çalıştı durdu. «Unificed Field» teorisi 45 yıllık yorulmak bilmez çalışmanın meyvasıdır. Bu teorisinin özünde, birkaç satırla özetlenebilecek bir gerçek vardır: **Fiziki kanunları kontrol eden enerji ve ışık kuvvetleri ile cisimleri yörüngelerinde tutan esrarengiz gravitasyon kuvveti arasında bir bağlantı kurmaya çalışmıştır.**

Einsten buluşunun önemini benimsememesine rağmen bu konuda ne dereceye kadar haklı olduğunu kendisi de bilmemekteydi.

18 Nisan 1955 te 76 yaşında ölmeden önce hâla zaman ve uzayın sırlarına çözüm yollarını düşünmekteydi. Başarısızlık belirtmelerinden hiç bir zaman yılmamıştır. Bir insanın her şeyi öğrenmesine imkân olmadığını biliyordu ve «Hissedeceğimiz en güzel şey anlaşılmasız olandır.» demiştir.

ALACA KARANLIK

(Sayfa 7 den devam)

Hem ruhsal, hem maddesel varlığından haberli olmak çabasıyla yaşayanlar ise, ellerinde ayna-kürre tutan kişiler gibidir: Hem küçük varlığını görür; aydınlıktadır... Hem ışığını, hem ışıkları aksettirir; ışık saçandır!...

Gerçek ışık saçan kişiler, sonunculardır: Onlar aydınlığa ermiş, onlar aydınlık olmuşlardır!...

Yine onlar gibi aydınlığa cremler çevremizi aydınlatmakta ve aydınlatacaklar da!... Fakat, aydınlıkta karanlık nokta mı kalmak, yoksa aydınlıkta aydınlık olmak mı daha iyidir?...

İşte ulus olarak bizi ve insan olarak tümümüzü ilgilendirmesi çok gerekli olan bir nokta!...

OKUMAK

Şüphesiz ki aydınlığın ilk şartı okumaktır: Kitapları ve hayatı okumak!...

(Kutsal Kitabımız da aynı şeyle başlayıp yine aynı şeyi söylemiyor mu?...)

Kitapları, yazıları okumanın şartı; o kitapların, o yazıların dilinin alfabetisini bilmek ve bunu geliştirmek yani okuduğunu anlamaktır.

Okulların bizlere kazandırmak istediği şey, bu olsa gerek (Gerçekleşmesi gereken maksat olarak)...

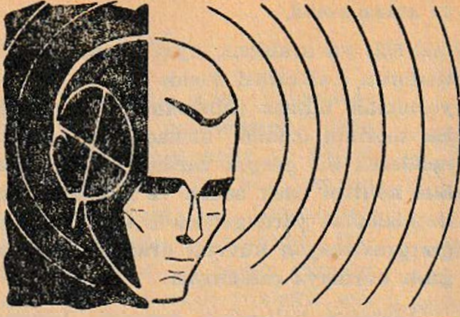
Öğretmen anlatır: Akılda kalan %10 dur. Bunun da onda biri dökülür: Anlatılanlardan kalan %1 olur! Okumak da böyle!...

Bunun için, bu %1 kalanların artırılması, çok okumaya bağlıdır. Kendi fikirlerimizin doğması da...

Öğrenilenlerin kalitesi ise, okunanların kalitesiyle ilgilidir: Taklitçi veya kendine özgü fikir sahibi olmak gibi.

Bu kitapları, yazıları okuma yeteneğinin bize kazandıracağı üstün bir yetenek vardır :

Hayatı ve tabiatı okumak: Ülkeyi ve Evreni Okumak!

Radyestezi Rezonans Renk Tedavisi

Dr. GÜLTEKİN CAYMAZ

(Fizik Tedavi Uzmanı)

Önceki yazılarımızda insanlarda belli renk titreşimlerinin hâkim olduğunu belirtmiştik. Şimdi sırayla her bir renk grubundaki kimselerde genel olarak ne gibi vasıflar olduğundan ve onlarda ne çeşit hastalıkların daha sık görülebileceğinden bahsedelim .

KIRMIZI RENK

Temel rengi kırmızı olan kimselerde, bu renkle ilgili merkezler normal çalışırlarsa, o şahıs iradeli olur, cesurdur, hoş görü sahibidir, neşelidir. Fakat ilgili renk merkezleri çeşitli sebeplerden dolayı görevlerini yapamazlarsa vücudun fizik gücü, maddi gücü azalır. Halsizlik, zayıflık, felçler, dolaşım yetersizliği, kansızlık gibi durumlar meydana çıkar. Karakter bakımından ise kendini beğenme, övünme, kıskançlık, cinsi arzuda anormal bir artma, kavgacı-döğüşken olma, merhametsizlik, tahripkâr tutum gibi davranışlar görülür. Yani karakter bakımından böyle özellikler gösteren bir kimsenin kırmızı renk titreşimlerinde eksiklik vardır. Ya renk merkezindeki bir hatadan dolayı veya kırmızı titreşimlerle ilgili besin maddelerinin eksikliğinden dolayı o kimsede kırmızı renkle ilgili titreşimler azalmıştır. Bunun sonucu olarak da o şahıs hem karakter zayıflıklarını gösterir, hem de maddi vücutla ilgili bir takım bozukluklar gösterir; felç, kansızlık v.s. gibi Böyle bir kimseye radyestezik araştırmadan sonra kırmızı ile ilgili besinler vermek, renk tedavisi yapmak faydalı

olabilir. Fakat bu her zaman yeterli değildir. Çünkü kırmızı renk merkezi iyi çalışır durumda değilse, gerekli besin vücutta girse bile vücut tarafından tutulmayıp dışarı çıkacaktır. Böyle bir durumun D vitamini metabolizmasında olduğunu biz zaten bilmekteyiz. Yani ağızdan D1 vitamini alındığı halde, eğer vücut ultraviyole ışınlarına maruz kalmazsa, yani ultraviyole ile ilgili renk merkezi görevini yapamazsa D1 vitamini vücut tarafından tutulamaz ve dışarı atılır Onun için gerekli ışığı sağladık-tan başka, çalışmayan renk merkezinin de yerini araştırıp, o bölgeyi maddi yönden normale getirmek gerekir Bundan dolayı renk merkezlerinin insan vücudunda anatomik olarak nerede bulduklarını bilmek zorunlu olmaktadır Bu yönden yaptığımız incelemelere göre, bizim düşüncemize en uygun bulduğumuz bilgilerden bahsedeceğiz

Kırmızı renk merkezinin ismi Hindistan dilinde Muladhara'dır. Büyüyen tohum demektir. Bulduğu yer kuyruk sokumunun önünde, anus ile cinsiyet organlarının tam ortasındaki bölgedir. Çıplak bir kimsede bu bölgeden döne döne çıkan ışınların rengi klervoyanlara göre şöyledir: Ortada sarı bir renk vardır. Çevrede ise renk koyu kırmızıdır. Klervoyan bir kimse hepimizden bu renk ışınlar çıktığını görebilir. Işığın azlığı çokluğu, renginin koyuluğu açıklığı, o merkezin ne kadar iyi çalıştığını gösterir. Anormal ise, merkezin bulunduğu vücut

kısının tedavisi gerektiği anlaşılır. Kler-voyan olmayan kimseler ise kuyruk soku-mu bölgesini elleriyle muayene ederek ke-miğin yerinde olup olmadığını anlarlar; bir yara, bir çıban, bir sertlik var mı diye bakarlar. Böyle her hangi bir anormallik varsa onlar düzeltilir.

Bu bölgedeki arızaların en sık görülen sebebi, hastanın oturağı üstüne şiddetle düş-müş olmasıdır. Veya oraya şiddetle vurma sonucu da kuyruk sokumu eğilebilir. Bi-zim en sık oalrak karşılaştığımız durum ise, kadın hastalarda olan durumdur. Bun-lardaki sebep ise, çocuk doğumundan veya düşükten sonra hastanın 15-20 gün kadar bir zaman yatakta yatırılmaksızın, hemen oturmaya zorlanmasıdır, oturmasına mü-saade edilmesidir. Eskiden lohusa kadınların 40 gün yatakta tutulmasındaki hikmetin de ne olduğunu böylece anlarız. Bu süre içinde o bölgeye yapılacak ufak bir basın-cın bile hamilelik sırasında yumuşamış bu-lunan oynakların yerinden kaymasına ne kadar kolay sebep olabileceğini tahmin ede-biliriz Bu durumdaki bir hastayı bugün mo-da olduğu gibi doğumdan 2-3 gün sonra oturtursak ve bir hafta sonra da ev işlerin-de çalışmaya mecbur kılırsak, kadının yıl-larca veya belki de ömür boyu az veya çok şiddetli hasta olmasına sebep olabiliriz.

Doğumdan kısa bir süre sonra kadının oturmasına müsaade edilince, çok yumuşak durumda bulunan eklem bağlarından dolayı kuyruk sokumu kemiği (coccyx) öne, içeri doğru eğilir. Bir süre sonra ise vücudun hormonal durumu normale gelir ve eklem bağları sertleşir. Coccyx sertleşen bağlar-dan dolayı o yanlış durumunu muhafaza eder. Hasta o bölgede biraz ağrıdan şikâ-yet eder. Uzun zaman oturma hem kuyruk sokumunda, hem belde ağrıya sebep olur veya sadece belde ağrı vardır. Halsizlikten, sınırlarda bozukluktan şikâyet edilir. Tahlil yapılırsa kansızlık olduğu anlaşılır. Verilen

demirli ilaçlara rağmen kansızlık tamamen geçmez. Bünyesi aşırı derecede zayıf olan-larda ise sınırlardaki zayıflık ilerler ve ellerde, kollarda, bacaklarda titremeler ufak bir üzüntü ile meydana çıkar. Daha sonra titremeler ne zaman bir hareket yapma arzu edilirse, görülmeye başlar

Hastalığı bu kadar ilerliyen bir kim-sede bile eğer coccyx gerekli şekilde yu-muşatıldıktan sonra yerine getirilirse, titremeler 24 saat içinde azalmaya başlyabi-lir. Bu sırada artık kırmızı renk merkezi de normal çalışma imkânına kavuşur. Kansızlık azalmaya başlar v.s

Kırmızı renk merkezinin anatomik komşuluğundan dolayı, anormal cinsi iliş-kiler sırasında da kuyruk sokumunun zor-lanacağı, eğileceği ve bu renk merkezinin zedeleneceği kolayca tahmin edilebilir. Bu durum bize, dini kitaplarda, Lut peygamber vasıtasıyla da söylendiği gibi, anormal cinsi ilişkilerden niçin kaçınılması gerektiğini de izah eder Çünkü diğer sebepler yanında anormal cinsi ilişkiler de kuyruk sokumunda böyle bir eğilmeden başka sinir sistemini de ilgilendiren bir-çok maddi ve ruhi bozukluklara sebep olabilir Yani cinsi ilişkilere aşırı bir düş-künlük, kıskançlık, merhametsizce dav-ranışlar görülür. Daha ileri safhalarda si-nirlerde tam bir felç, cinsi bakımdan hiç tatmin olamama hali, utanma hissinde aşırı bir azalma durumu ortaya çıkabilir.

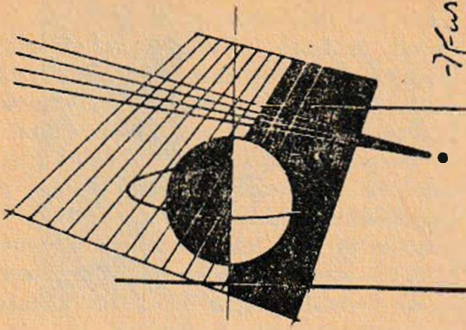
Fakat böyle bir durum da olsa, kuyruk sokumunun normal yerine getirilmesi, gerekli renk tedavisinin yapılması, ge-rekli besinlerin verilmesi ile hasta normale getirilebilir.

Kırmızı ile ilgili elementler şunlardır

Demir, Rubidium, Titanium, Bizmut Çinko, Bakır, Potassium, Brom, Hidrojen Kırmızı ile ilgili besinler :

Pancar, kırmızı turp, ıspanak, kırmızı erik, kiraz, vişne, kırmızı kabuklu diğer meyvalar v.s..

RADYESLEZİ «TEKSİR»
NOTLARI Fiyatı : 5 TL. Ödemeli isteyiniz.

AKŞEHİR

OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

(Geçen sayıdan devam)

Katillerine, pavyon kadınına, hırsızma en adı diye vasıflandırdığımız, ama aslında olgunluk mertebesine daha küçük adımlarla yürüyene de gideriz. Biz şu kötü, şu iyi, şu hırsız, şu kendini satan kadın diye ayırmayız. Gönül arzu ederdi ki sizlerin günleri dünya kardeşleri ile el ele göz göze sevgilerle yaşansın. Ne lüzum var bu çatışmalara. İlmî yönden topraklarınız üstünde yaşayan her insan o vatanın sahibidir. Meilletimiz geniş ve verimli bir araziye sahiptir Kardeş kavgası niye.

— Ölüm ötesindeki kardeşlerinize görüşebiliyor musunuz?

— Evet, tabii, görevlerimiz ayrıdır. Cevriye çocuk yuvalarına gider. Onlara şefkat ve sevgi dağıtır. (Cevriye Avni amcanın dünyadayken eşi idi. Yıllarca önce o da ölmüştü. Fakat sağlığında çocuklara çok düşküdü, evi hep çocuklarla dolup taşardı. Tabii; bunlardan medyomun hiç haberi yoktu) Cevriyenin görevi bu Ali. Küçüğü biliyorsun. Meryem (ölen halam) Geçenlerde gördüm. İyice arınmış. Askere giderken... (Medyom biraz durdu, sonra ağlamaya başladı.) O da ne? Ne bu yanık yanık kaval sesleri? Medyom hep ağlıyordu.

— Amca buradaki eşinize bir söyleyeceğiniz var mı?

— İyidir kendisi. Sadece biraz vesveseli. Bir de romatizmaları var. Aspirin içsin. Yalnız sütle beraber. Süt aspirinin kalp

üzerindeki menfi etkisini giderir. Halâ bana inanmıyor ve şüphe ediyorsunuz değil mi? Ben alınmam. İster bunu bir doktordan sorun. Daima bir bardak sütle. Ama şimdiki sütleriniz gibi değil. Hakiki saf süt. Bir yıl içinde göreceksiniz tahmininizin üstünde netice alınacaktır. Halâ mı şüphedesiniz. Benim inancım yücedir yürektendir Her şeyin yeri hazır. İçinizde yaşlı hanımlar var. Körü körüne namaz kılarlar. (Şefika hanım annesinin yüzüne endişe ile baktı. Annesine hitabedildiğini sanmıştı.)

— Şefika Hanım, anneniz iyi bir müslümandır. (Bu da gösteriyor ki gizli saklı olan bir şeyimiz yok. Onlar herşeyimizi biliyorlar.)

— Şefika Akıncı Hanım, (Bu da başka bir Şefika, orta yaşlı bir teyze) Salım Bey şöyle yaptı. Şu hoca böyle söyledi, sana ne bunlardan, iyi olun. Sizin bir kızınız var, amaliyat mı geçirdi? Üzülmeyin daha yaşayacak. İçinizden bunları geçiriyormuydunuz değil mi? (Bunlar doğrulandı.)

— Anneme ne tavsiye edersiniz?

— Nesibe, herkese güven, yersiz bunlar kendine bak. Yıllarını verdin buna, bu yersiz şeylere. Boş ver bunları. Tanrına şükret.

— Şu anda topluca secde ve dua edelim mi?

— Lüzum yok, secde ve dua herkesin içinde, başkasını rahatsız etmeye hakkınız yok. Başınızın ağrısı geçecek. Açın

evinizin pencerelerini. Aç ki, sevinç olsun. Seni herkes sever. Bunları aklına koy.

Bu celse başlıyalı saatler geçmişti. Çeşitli nedenlerle odadan girip çıkarlar oluyordu. Medyom şöyle seslendi :

— Değerli dostlarımız, aslında bu odada çıt çıkmıyacak. Bu bir ilimdir. Biraz hürmet ediniz.

Biz bu celsede güya elimizde bulunan bir testi uygulayacaktık. Odanın bir köşesinde ufak bir gece lâmbası vardı. Medyom celse başlayınca sekreter kırmızı ışın altına otursun demişti. Fakat oradaki ışığı biraz az bulan sekreter daha rahat yazabilmek için birazcık salon kapısını araladı. İçeri salondan ince şerit halinde ışık süzülürdü. Medyom bunun üzerine «Size kırmızı ışığın altına oturun dedim. Salon kapısını lütfen kapatın veya salonunuzun ışığını söndürün. Henüz noksanlarınız var», deyip başta ben olmak üzere hapimize birer ihtar çekti. Bütün bunlar celseyi yöneten bir rehber varlığın, yüksek ruhun bulunuşunu anlatıyordu. Nitekim bunu saatler ilerledikçe daha iyi anladık. Ben cemiyetin gönderdiği bir nolu zarfı medyoma verdim.

— Bunda neler var? Neler hissediyorsunuz?

— Sana bu kaçınıcı ihtarım, bir medyom bu kadar uykuda tutulur mu? Yatak odandaki kitaplığında duran Ruhlarla Konuşmalar adlı kitaptaki medyomluk nevirini yeniden oku. Bu konuda daha noksanların var. Medyomun hangi sınıfa ait olduğunu öğren. Kadire iyi muamele et sende sekreter. Uzun oğlan, Ona iyi davran. Onu yetiştirin. Bu zarfları o okuyabilir.

— Ama bu bilimsel bir araştırma. Sizin yardımıyla pekâta okunamaz mıydı?

— Gene mi isbat. Evlâdım daha mı isbat etmedik? Daha mı itiraz. Peki yaz. Fakat şaşırma. 23 Nisan Salı, 24 Nisan Çarşamba eder. Ama sen o tarihte bunları almadın. Mehmet Bey, Halûk Bey, bir de hanım var. 1/4 sayfa. «Değerli dostlarımız, deneyleriniz bizi bir hayli etkiledi.»

«1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 daha karışık şeyler.» Medyom yeniden saydı. Rakamları ışıkla teker teker gösteriyorlar.

— Bu söyledikleriniz doğru mudur? Yazalım mı?

— Denersiniz.

— Bu konuda bize yardımınız olamayacak mı?

— Şu saatlerdir verdiklerimiz elinizdeki üç zarfdan daha önemli değildir? Halâ şüphedesiniz.

— Teşekkür ederiz, ısrar etmiyoruz. Ve hiç bir şüphemiz de yok.

Bu ara Reyhan hanım, kulağıma eğilerek tayini hakkında bir şeyler sormak istediğini söyledi. Fakat sormaya lüzum kalmadı. Rehber varlık :

— Diğer odada oturmakta olan Ankaralı misafir bey de bu işte size yardımcı olabilir. Lütfen Solmaz beyi buraya çağırın. Solmaz Bey çağırıldı.

— Solmaz Bey size Bakanlıktan bazı isimler ve ip uçları vereceğim. Lütfen bu hanımın işleriyle birazcık ilgileniverin. (Varlık bazı isim ve adresler verdi.) Ben belirli ip uçları verdim. Sonrası sizlere ait. Burdan sonra Kenan bey ve eşi Gülnaz Hanım, Ömer Özduygu ile irtibat kurdular. Çocuklarına verdikleri adı hoş görüp görmediğini sordular.

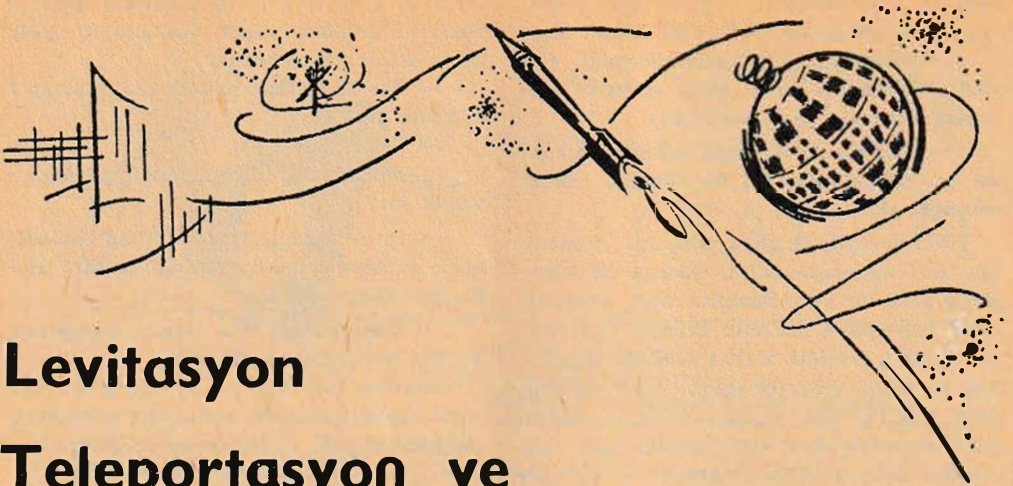
Varlık :

— Elbette memnununu. Verilen isimler mutlaka bizim adlarımız mı olmalı. Siz henüz gençsiniz. Hayatınızı yaşamaya bakın. Evinizden hırgür çıksın. Kızım, Kenan iyi bir insan. Mesut olmaya bakın. Bir birinizi sevin. Kenan, şimdi eski hırçınlığın yok artık. Daha iyisin. Yalnız dışarda içme, mutluluğu evinde ara.

— Teşekkürler. Şimdi de Kenan Beyler, Şahinde Boyacı ile konuşmak istiyorlar.

— Ben rehber varlığınız. «Sevgi kardeşi» konuşuyor:

Ölü bu hanım. Bir kaç yıl geçmiş sizin ölçülerinizle. Sarışın uzun boylu bir hanımdı. Hasta olmuş. Kalbinden rahatsızmış. Başka rahatsızlıkları da varmış. Dünyadaki görevi bitti. Şimdi bizde görevlidir.

Levitasyon Teleportasyon ve

Uzay Yolculuğu

Mahiyetleri hakkında çok az bilgimiz olan uç konu... Fakat önümüzdeki bir iki senede bunlarla ilgili bilgilerimiz oldukça artacak. Bu olaylara ait bilgiler, gerçekten samimi olarak öğrenmek isteyenlere yakında verilecektir. Bununla beraber hiç bir kimsenin «Teleportasyon» u kullanmasına, «Uzayda uçma», ya da vücudunu bir yerden bir yere nakletmesine, ruhi bakımdan olgunlaşıp yükselmedikçe müsaade edilmeyecektir. Bu bakımdan bunlar bize şimdi verilmiyor diye sabırsızlanmamamız gerekir.

Bu olayların dayandığı prensip oldukça basittir. Fakat şimdilik hâlâ bir sır olmak vasfını muhafaza etmektedir. Levitasyon ve uzay yolculuğu teleportasyon olayını açıklayacaktır. Burada bunlar hakkında edineceğimiz bilgiler yeni değildir. Bu bakımdan daha kolay anlaşılacaktır.

Herşeyden önce dünya üzerinde yerçekimi (gravity) diye bir şey yoktur. Yerçekimi denen kuvvet, elektronik sahanın şiddetinde fakat ters güçte başka bir elektronik saha ortaya çıkarsa nütürleşme olaçağından «yerçekimi» diye bir kuvvet söz konusu olmayacaktır.

Levitasyon olayı, bir insanı ayakta tu-

tan yer çekimi başka bir elektronik saha ile nütürleştiği zaman ortaya gelmektedir. Yer çekimi nütürleştirildiği ve diğer sahanın artırıldığı zaman, dünyayı saran elektronik saha yok olur ve eşya yada insan uzaya doğru fırlar. Bu şekilde havaya uçmamız komik olmaz mıydı? Bir kimse levitasyona uğramasını neden ister? Eğer isteyiş sebebi iyi ise... yararlı bir amaca yönelmiş ise bu isteği yerine getirebilir. Eğer levite olmayı gösteri yapmak, bazı olumsuz amaçları gerçekleştirmek için istiyorsa yeterli olgunluğa gelinceye kadar uzaya uçmak veya levitasyon arzusu yerine getirilmeyecektir. Bu, zamanımızdan çok ileriki günlerde olacak bir şey değildir. Fakat zamanı gelince derhal göreceğiz.

Uzay yolculuğu gerçekte çok basit bir olaydır. Çünkü, bu iki elektronik sahanın birbirine tesiriyle ortaya gelmektedir. Bu sahalara bütün planetleri sarmaktadır. Her uydunun kendi yörüngesinde nasıl döndüğünün sebebi budur.

Yukarıdaki yazı Haziran 1965 tarihli CHİMES dergisinin 28 nci sayfasından dilimize çevrilmiştir.

Evlerde, Bürolarda, Ofislerde, Büyük
iş yerlerinde, Okullarda, Bankalarda,
Mobilyacılıkta ve bütümlük Dekorasyon
işlerinde kullanılan

TÜRKSAN DUVAR KAPLAMA KÂĞITLARI

- Uzun ömürlüdür.
- Kolay temizlenir.
- Cazip renk ve desenlerdedir.
- Ucuzdur.
- Kullanışlıdır.
- Rutubet geçirmez.
- Haşereleri tecrit eder.

İHTİYACINIZ İÇİN TÜRKSAN
BAYİLERİNE MÜRACAAT EDİNİZ.

TÜRKSAN
KÂĞIT VE KAPLAMA SANAYİİ A.Ş.

(Basın İlan Birliği)

(19. sayfadın devam)

salondaki bütün boş yerleri doldurduklarını gördüm.»

Hepimizin bir şeyler beklediğimiz ıstıraplı bir devreden geçtiğimizi herkes idrâk etmektedir. Niçin bilgiden uzağı? Çevremizde cereyan eden olaylara karşı kendimizi körleştirmediğimizden mi? Evvelce bildirilmiş bir çok olayların meydana gelmesine sebep teşkil eden davranışlarda mı bulduk? «İkazların bize NASIL ulaştığı aslında önemli değildir.» diyor, Cayce. «Gerçekten önemli olan, kendimiz ve başımıza neler geleceği hakkında aşırı derecede endişeli olmamız, doğru bir şekilde yaşamamızdır. İleride vukua gelecek olaylar, **Buhranlı Zamanlar** için yapabileceğimiz yegâne hazırlık budur.» (**Buhranlı Zamanlar**) adlı kitabında, Cayce, bunları söylemekte-

dir. Çevremizdeki götünen şeyler, gerçekten mevcut bulunan ve yaklaşmakta olan şeylerin gölgeleridir.

Hız. İsanın dediği gibi, bu değişikliklerin geldiğini görünce biliriz ki, bunlar, insanların kendi içlerindeki ve komşularına karşı olan tutumlarından ötürüdür. Bu gün işlediklerimiz yarınki veya bir milyon yıl sonraki varlığımızın durumunu tayin edecektir.

Tanrının bilgisinden bizi uzaklaştıran faktörler, kendimizi (nefsimizi) yükseltmemiz ve bencilliğimizdir. Cayce'in dediği gibi, Ruhu inkişâf ettirmek ve Ruhun meyvelerini çoğaltmak üzere, her birimiz ellerimizin bulduğunu işleyebiliriz. Bunun tabikatını yapmadıkça gerçek mânâsının ne olduğunu anlamağa başlayamayız.